

KSB-5/2010.
(KSB-5/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Kulturális és sajtóbizottságának**
2010. június 23-án, szerdán, 9 órakor
a Képviselői Irodaház I. emelet III. számú tanácstermében
megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
<i>A bizottság részéről</i>	<i>4</i>
Megjelent	4
Helyettesítési megbízást adott	4
<i>Meghívottak részéről</i>	<i>5</i>
Hozzászólók	5
Elnöki megnyitó, határozatképesség megállapítása	6
Napirend előtti hozzászólások, napirend elfogadása	6
Tájékoztató a médiaszabályozással kapcsolatos újságírói szakma álláspontjáról (Meghívottak: az újságírói szakma képviselői)	10
<i>Dr. Halák László (Magyar Újságírók Országos Szövetsége).....</i>	<i>10</i>
<i>Czeglédi László kuratóriumi elnök (Magyar Televízió Közalapítvány).....</i>	<i>12</i>
<i>Szikora József elnök (Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége).....</i>	<i>14</i>
<i>Dr. Eötvös Pál elnök (Magyar Újságírók Országos Szövetsége).....</i>	<i>16</i>
<i>Dr. Fazekas Ildikó főtitkár (Önszabályozó Reklám Testület).....</i>	<i>18</i>
<i>Dr. Simon Éva (Társaság a Szabadságjogokért)</i>	<i>19</i>
<i>Enyedi Nagy Mihály titkár (Nemzeti Média Kerekasztal).....</i>	<i>22</i>
<i>Gerényi Gábor elnök (Magyarországi Tartalomszolgáltatók Egyesülete)</i>	<i>24</i>
<i>Körmendi Gábor (www.juj.hu).....</i>	<i>26</i>
<i>Képviselői hozzászólások, észrevételek</i>	<i>28</i>
Az albizottságok feladatkörének meghatározása, tagjainak megválasztása	40
Egyebek	44

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a médiaszabályozással kapcsolatos újságírói szakma álláspontjáról
Meghívottak:
újságírói szakmai szervezetek képviselői
2. A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/317. szám)
(L. Simon László (Fidesz) képviselő önálló indítványa)
(Kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)
3. Az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/318. szám)
(L. Simon László és dr. Puskás Imre (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
(Kapcsolódó módosító javaslatok megvitatása)
4. Az albizottságok feladatkörének meghatározása, tagjainak megválasztása
5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **L. Simon László** (Fidesz), a bizottság elnöke

Pálffy István (KDNP), a bizottság alelnöke
Karácsony Gergely (LMP), a bizottság alelnöke
Gulyás Dénes (Fidesz)
Gyutai Csaba (Fidesz)
Kiss Attila (Fidesz)
Menczer Erzsébet (Fidesz)
Németh Zoltán (Fidesz)
Dr. Puskás Imre (Fidesz)
Szabó Csaba (Fidesz)
Mandur László (MSZP)
Dr. Vitányi Iván (MSZP)
Novák Előd (Jobbik)
Pörzse Sándor (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Gyimesi Endre (Fidesz) Gulyás Dénesnek (Fidesz)
Kiss Attila (Fidesz) távolléte idejére Gyutai Csabának (Fidesz)
Lukács László (Fidesz) Menczer Erzsébetnek (Fidesz)
Karvalics Ottó (KDNP) dr. Puskás Imrének (Fidesz)
Dr. Hiller István (MSZP) Mandur Lászlónak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Kovács Zoltán közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár
Rogán Antal (Fidesz), a törvényjavaslat előterjesztője
Dr. Halák László, a MÚOSZ etikai bizottságának elnöke
Czeglédi László, a Magyar Televízió Közalapítvány kuratóriumának elnöke
Szikora József, a Magyar Katolikus Újságírók Szövetségének elnöke
Dr. Eötvös Pál, a Magyar Újságírók Országos Szövetségének elnök
Dr. Fazekas Ildikó, az Önszabályozó Reklám Testület főtitkára
Dr. Simon Éva (Társaság a Szabadságjogokért)
Enyedi Nagy Mihály, a Nemzeti Média Kerekasztal titkára
Gerényi Gábor elnök (Magyarországi Tartalomszolgáltatók Egyesülete)
Körmendi Gábor (www.juj.hu)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 1 perc)

Elnöki megnyitó, határozatkéesség megállapítása

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Mindenkit tisztelettel és szeretettel köszöntök a Kulturális és sajtóbizottság mai ülésén.

Megállapítom, hogy az ülésünk határozatképes.

Tisztelettel köszöntöm meghívott vendégeinket, örülök, hogy ilyen sokan elfogadták a meghívásunkat.

Napirend előtti hozzászólások, napirend elfogadása

Az előzetesen kiküldött napirendi pontokhoz képest módosítást javaslok, minthogy a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény módosításáról szóló javaslatomhoz kapcsolódó módosító indítvány nem érkezett, ezért ennek a tárgyalása szükségtelen, javaslok a napirendről való levételét. A 3. napirendi pont esetében ugyanez a helyzet, az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához, Puskás Imre képviselőtársammal közös önálló indítványunkhoz szintén nem érkezett kapcsolódó módosító javaslat, ezért ezt is kérem a napirendi sorról levenni. Így a 4. napirendi pontunk 2-ká, az 5. napirendi pontunk 3-ká változna. Megkérdem képviselőtársaimat, hogy van-e a napirendi javaslatokhoz valamilyen hozzáfűznivalójuk. Parancsoljon, képviselő úr.

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. A napirendi javaslatot természetesen annak rendje-módja szerint az interneten, pontosan e-mailben kaptuk meg. Az 1. napirendi pont felvételével kapcsolatban tennék egy-két észrevételt. Az észrevételem nem más, minthogy a címben az szerepel, hogy „Tájékozódás a médiaszabályozással kapcsolatos újságírói szakma álláspontjáról”. Mindannyian tudjuk azt, hogy a parlamentben egy 5 elemből álló csomagot nyújtottak be önálló képviselői indítványként, amely médiaszabályozással kapcsolatos törvényeket módosít, illetve alkotmányt módosít, amiből lényegében 4 eleme ennek a parlamentben eldől azzal, hogy a módosító javaslatokról is már szavaztunk, és ennek már csak egy-egy szavazási pontja van. Tehát innentől fogva ez a törvény a mai állások szerint, miután talán egy darab ellenzéki indítványt, egy apró módosítást (*Novák Előd: 3 betűset.*), 3 betűset sikerült elfogadni. Tehát különösebb tartalmi értelme nincs ennek a típusú vitának, hiszen ez a 4 elem lényegében a jövő héten egy darab gombnyomással, pontosabban 4 darab gombnyomással – mert mindegyikről külön, darabonként kell majd szavazni – ez el fog dőlni.

E tekintetben megmondom őszintén, elnök úr, hogy nem tartom enyhén szólva – ahogy az angolok fogalmazzák – túl elegánsnak, hogy a kulturális bizottság a mai ülésén tűzi ezt így napirendre, és idehívtuk a szakma képviselőit, hogy ezekben a kérdésekben mondjanak véleményt. Egy kicsit olyan, mint a Tanú című film, tehát, ha Bacsó Péter élne, valószínűleg a Tanú 3-at elkezdhetné igazából forgatni, hiszen mit mondjon most már ezek után a szakma erről? Utánlövése lehet nyilvánvaló módon, lehet erről véleménye, de érdemben befolyásolni ezt a dolgot nem tudja, és mi itt a törvényhozásban, mint bizottság pedig igazából majd a Tiborc panaszait hallgathatjuk meg maximum, ha van ilyen a szakmának. Nem tartom túl elegánsnak. Hogy hazai politikust idézzünk, énszerintem még cinikus is ez a fajta meghívás, lebecsülése ennek a szakmának.

Ezt többször fölvettem már a bizottsági ülésen is, hogy amikor egyáltalán elkezdjük tárgyalni, és szembesültünk azzal, hogy ilyen benyújtott javaslat van, és tudjuk azt, hogy nulla munkanap lehetőséget kaptunk arra, hogy egyáltalán tájékozódjunk az ügyben, és megkezdődött a tárgyalása. Igenis, előzetesen kellett volna kikérni a szakma véleményét,

mielőtt egyáltalán benyújtanak ilyen törvényjavaslatokat. Ez nem történt meg, most ehhez képest pedig egy ilyen furcsa, megalázó helyzetet teremtettünk. Én ezt nagyon sajnálom, és szeretném jegyzőkönyvileg is rögzíteni. Ha ez a nemzeti együttműködés rendszere, akkor én már lassan annak is örülnék, hogyha inkább a felvilágosult abszolutizmus rendszerét működtetnék, mert abban is több lehetőséget nyújtottak az érintetteknek, hogy kifejhessék a véleményüket a döntés előtt, mint ami most egyébként történik.

Ezzel együtt természetesen érdeklődve várom a szakma véleményét, most már így utólag is, hogy mit szól ehhez a dologhoz. Egyetlenegy lehetőség van még, az a törvénytervezet, amelynek a tárgyalása még nem kezdődött meg, de tárgysorozatba van véve, talán ott még van némi esély. Én továbbra is fönntartom azt az ajánlatomat és javaslatomat, hogy a bizottság arról hozzon határozatot, hogy a jogalkotásról szóló törvény 38. paragrafusának megfelelően kezdeményezze az Országgyűlésnél azt, hogy legalább a megmaradt egy darab és a sajtó szabadságát alapvetően érintő, és – ennyi megjegyzést engedjen meg, hogy – az 50-es évek hangulatát idéző törvényjavaslat ne kerüljön tárgyalásra, bár tárgysorozatban van, azt előzze meg az az érdemi szakmai vita, ami a jelen törvényben elvárható, és az Országgyűlés egy határozatot hozzon erről, hogy kezdődjön meg ennek véleményezése a szakmai körökben, az érdekképviselők körében, és hogyha ez lebonyolódott, akkor kezdődjön meg a törvény tárgyalása, érdemi munkája majd a parlamentben; erre minket törvény is kötelez. Köszönöm szépen a megszólalás lehetőségét, elnök úr. Még egyszer mondom, ezt a javaslatomat, a fönntmaradt egy darab árva törvény esetében viszont fönntartom.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Látom, többen jelzik, hogy napirend előtt szeretnének hozzászólni. Remélem, hogy ezzel nem azt akarják elérni, hogy a meghívott szakmai képviselők ne jussanak szóhoz, de bízom benne, hogy a napirend elfogadása után erre is lesz lehetőségünk. Kíváncsi lennék egyébként képviselőtársam véleményére, hogy a Tanú című film 3. részében melyik szerepet vállalná el, hogyha már itt tartunk. Mindenesetre nagyon határozottan visszautasítom, hogy az 50-es évek hangulatát idézné a törvénycsomagunk. *(Rogán Antal megérkezik az ülésterembe.)*

Köszöntöm Rogán Antal képviselőtársamat – kérem, hogy szemben foglaljon helyet –, aki a törvénycsomag egyik előterjesztője. Jókor érkezett, képviselő úr, mert még el sem jutottunk a napirend elfogadásáig, úgyhogy nem maradt le semmi érdemiről.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én szeretném jelezni azt a szakma képviselőinek is, ha már ilyen hangzatos bevezetőt hallhattunk Mandur képviselő úrtól, kihasználva azt a lehetőséget, hogy önök itt vannak, lehetséges, hogy mi három módosító indítványt fogadtunk el az ellenzék részéről, de húszat visszahoztunk bizottsági módosítóként. Húsz bizottsági módosító indítványt fogadtunk el, amelyek tartalma arra épül javarészt, amit az ellenzéki képviselők is fölvetettek. Azt állítani, hogy figyelmen kívül hagytuk volna az ellenzék véleményét, finoman fogalmazok, ha azt mondom, hogy képviselői csúsztatás. Természetesen figyelembe vettük a szakma véleményét.

Másrészt az elmúlt hetekben bizonyos kérdésekben erőteljes polémia alakult ki a magyar nyilvánosságon belül, ilyen például a válaszadási kötelezettség ügye, és még jó pár ilyen kérdés. Mindezek a kérdések, amelyek a magyar sajtó nyilvánosságának az előterébe kerültek, ezek éppen abban a jogszabálytervezetben lesznek szabályozva, amelyről képviselőtársunk is beismerte, hogy még az általános vitája sem kezdődött el, tehát semmiről nem vagyunk lemaradva. Én nagyon tisztán emlékszem, hogy múlt héten, a bizottsági ülésünkön, amikor a bizottsági módosító indítványokat tárgyaltuk, Karácsony Gergely LMP-s képviselőtársam, alelnök úr fölvetette, hogy ha lehet, akkor tartsunk egy ilyen bizottsági ülést, és ehhez csatlakozott Novák Előd is, aki azt mondta, hogy üdvözli ezt a kezdeményezését az LMP-nek. Én pedig azt mondtam ezek után, hogy megfontolom, konzultálok az

előterjesztőkkel is, és minthogy az előterjesztők is nyitottak voltak arra, hogy hívjuk meg a szakma képviselőit, és én magam is ezt jó ötletnek tartottam, kezdeményeztem, hogy a lehető leggyorsabban, még az általános vitára tűzés előtt, az általános vita megkezdése előtt hívjuk össze a szakma képviselőit.

Elég széles körben küldtünk ki meghívókat, meghívtuk az érdekképviselők vezetőit, meghívtuk az országos napilapok főszerkesztőit, meghívtuk az összes megyei napilapnak a főszerkesztőjét, meghívtuk a közmédiák kuratóriumi elnökeit, meghívtuk a közmédiák részvénytársaságainak vezetőit, elnökeit, meghívtuk a kereskedelmi televíziók és rádiók közül a legnagyobbaknak, az országos jelentőségűeknek a vezetőit, és a sajtón keresztül még megragadtuk a lehetőséget arra, hogy olyanokat is megszólítsunk és meghívjunk, akiket adott esetben véletlenül kihagytunk a listáról. Szocialista képviselőtársaim tegnap elkérték a listát, hogy kiket hívtunk meg, gondolom, azzal a szándékkal, hogyha esetleg valakit lefelejtettünk róla, akkor azt ők baráti kapcsolataikon keresztül tudják értesíteni. Minden lehetőségük megvolt erre, nem hiszem, hogy bármilyen módon azt a szakmai és demokratikus együttműködési lehetőséget, amit ez a bizottság is megteremt, arra ne adtunk volna lehetőséget.

Szeretném megjegyezni képviselő úr napirend előtti felszólalására reagálva azt is, hogy az elmúlt húsz évben nem nagyon volt arra példa, hogy a Kulturális és sajtóbizottság a megalakulását követően, egy hónapon belül a 3. jelentős kérdésben tartson szakmai meghallgatást. Két héttel ezelőtt a Márai-program kapcsán a magyar könyvszakma és a magyar könyvtárosi szakma színe-java itt ült, illetve egy másik termünkben ült, és meghallgattuk őket arról, hogy mit lehet kezdeni a magyar könyvkiadással, hogyan lehet rendben tenni a magyar felsőoktatási tankönyvkiadást, a magyar tudományos könyvkiadást, megvitattuk, hogy hogyan lehetne előrelépni. Itt, kérem szépen, politikai hovatarozástól függetlenül a szakma színe-java képviseltette magát, és egy kétórás vitában hozzászólt, nagyon sok muníciót adva a kormánynak.

A múlt héten, Biszku Béla dokumentumfilmje kapcsán a filmes szakmai szervezetek vezetőit is meghívtuk, és már most jelzem, hogy miután megkeresett a Magyar Történelmi Film Közalapítvány vezetősége – köztük az a Kósa Ferenc, aki nem is olyan régen még képviselő volt –, és jelezték, hogy a minisztérium immár két éve nem utalta át a szerződésben aláírt támogatási összegüket. Ebben a tárgykörben is kezdeményezni fogom a szakmai meghallgatást. Jöjjenek ide a szakma képviselői, legyenek itt a filmrendezők, producerek, legyenek itt a Magyar Mozgóképfilm Közalapítvány vezetői, a Magyar Történelmi Film Közalapítvány vezetői, és mondják el, hogyan tovább magyar filmgyártás, mit javasolnak. Használjuk ki azt a keretet, amit a bizottság tud adni, ez egyfajta legitimációt, szakmai és politikai legitimációt is jelent.

Ebben a szituációban, amikor meghallgatva az ellenzéki alelnök, és meghallgatva az ellenzéki képviselők javaslatát, hogy a lehető leggyorsabban hívjunk össze egy ilyen szakmai meghallgatást a médiaügyekben is, hát, nem tartom éppen elegánsnak ezt a napirend előtti felszólalást a képviselő úr részéről. Ennyit engedjen meg nekem, hogy megjegyezzek, és nem mellékesen szeretném még egyszer kiemelni, hogy a meghallgatásnak a tárgya a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló törvénytervezet, hiszen ez váltotta ki azt a szakmai vitát, ami indokoltá tette a mai meghallgatást. Azok a fölvetések, amelyek a sajtószabadsággal kapcsolatban az alkotmányban vannak rendezve, azokat a bizottsági módosító indítványokkal rendeztük. Tehát például Karácsony képviselőtársamnak az a javaslata, hogy a véleményszabadság kerüljön be az alkotmányba, ugyan az ő módosító indítványát valóban nem fogadtuk el, de egy pontosítottat, egy kiterjesztőt igen. *(Dr. Kovács Zoltán megérkezik az üléssterembe.)*

Államtitkár urat kérem, hogy oda szemben foglaljon helyet Rogán képviselő úr mellé. Tisztelettel köszöntöm dr. Kovács Zoltánt, a KIM államtitkárát, a kormányzati

kommunikációért felelős államtitkár urat. Köszönöm szépen, hogy elfogadta ön is a meghívásunkat.

Visszatérve az előző gondolatra, minthogy azokat a problémákat, amelyeket egyébként a sajtóban erőteljesen támadtak, hogy ugyan miért akarjuk mi a véleményszabadságot korlátozni, ami egyébként szerintem alapvetően egy fogalmi félreértésből is táplálkozott, azt beépítettük a bizottsági módosító indítványba. Így értelemszerűen arról kell beszélnünk, arról a törvénytervezetről, amelyik a sajtószabadságot és a médiatartalmakat szabályozza, és amelyek kapcsán a legtöbb kritikát kaptuk. Itt a lehetőség az általános vita megkezdése előtt, hogy a szakmai szervezetek vezetői, a sajtó képviselői, újságírók, főszerkesztők elmondják a véleményüket.

Ezek után megadom a szót, még mindig napirend előtt Karácsony Gergely alelnök úrnak. Parancsoljon, alelnök úr.

KARÁCSONY GERGELY (LMP): Köszönöm a szót. Nagyon rövid leszek, de tényleg azt szeretném, hogyha nem mi beszélénk elsősorban. Részben azonban egyet kell értenem Mandur képviselőtársammal, az egész médiacsomag előtt jó lett volna ezt a beszélgetést lefolytatni, ugyanakkor ez a hajó már elment. Viszont csak annyit akartam tényleg hozzátenni, hogy az én javaslatom kifejezetten a még a parlament elé nem került sajtótartalmakról, médiatartalmakról szóló törvénnyel kapcsolatos, és örülök annak, hogy legalább ezen a ponton lehet társadalmi párbeszédéről beszélni. Nyilván sokkal jobb lenne, hogyha ez sokkal részletesebb, sokkal nyugodtabb körülmények között zajlana, de sajnos ez a helyzet, ezen próbálunk egy kicsit javítani. Úgyhogy én örülök, hogy elnök úr az én felvetésemmel egyetértve végül is támogatta ezt a javaslatot, és remélem, hogy ez a későbbiekben is a bizottság munkáját meg fogja határozni. Tehát én nagyon támogatnám, hogy más fontos törvények esetében is a szakmai képviseletek véleményét kérjük ki. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Törekedni fogunk rá, a bizottság nagyon jó terepet ad erre. Köszönöm szépen. Novák képviselő úr, még mindig napirend előtt, ugye? *(Novák Előd: Igen.)* Köszönöm.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Egészen pontosan a napirendhez. Félek, hogy a szakmai szervezetek kedvét elvettük attól most ezekkel a hozzászólásokkal, hogy érdemben hozzászóljanak. Én viszont arra szeretném buzdítani őket, hogy bátran fogalmazzák meg a valós kritikájukat, meg van még lehetőség akár a leszavazásra, akár a javaslat visszavonására, illetve magam is még – mivel van belső törvényi ellentmondás még jelenleg is a megfogalmazott javaslatban –, fogok zárószavazás előtti módosító javaslatot benyújtani, a bizottság is nyújthat be még módosító javaslatot. Tehát van még lehetőség a változásra. Nyilván jobban örültünk volna, ha egy valós társadalmi vita fogalmazódik meg, de ennek is örülünk, hogy elfogadta elnök úr ezt az ellenzéki javaslatunkat.

Azt pedig azért én is visszautasítanám, hogy itt az 50-es évek hangulatát idézné ez. Szerintem épphogy az a Mandur képviselő úr által rendszeresen beidézett jogalkotási törvény idézi az 50-es éveket, amiben még ötéves tervről meg önkormányzatok helyett tanácsokról esik szó. Tehát szerintem nincs itt semmiféle 50-es évek, valóban úgy érezzük, hogy egy kicsit visszaél a kétharmados többségével a kormányoldal, de bízunk benne, hogyha bátran meg mernek fogalmazni a szakmai szervezetek kritikákat, akkor az sokat fog hozzáadni az ellenzéki ellenvéleményekhez. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Novák képviselőtársamnak azért szeretettel hívom föl a figyelmét néhány nyelvész professzornak az utóbbi években megjelent kiváló tanulmányára,

amelyben az igekötők fölösleges használatáról értekeznek. Ma sajnos a magyar nyelvben burjánzik az igekötőknek az olyan helyen való használata, ahol nincsen rá szükség. Én tudom, hogy itt nem erről volt szó, hanem kicsit tartalmi a probléma, de a „visszaél” és az „él” között azért elég nagy a különbség. Tehát a kormányzati többség él a kétharmados lehetőségével, és nem visszaél. Köszönöm.

Látom, hogy több hozzászólás nincsen, Puskás képviselőtársam visszavonta.

Kérem, hogy szavazzunk. Aki az általam elmondott módosításokkal egyetemben egyetért a napirendi sorral, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Egyhangú.

Kérem, szavazzon arról a bizottság, hogy a meghívott vendégeinknek, a sajtó képviselőinek megszólalási lehetőséget biztosítsunk az 1. napirendi pontnál. Aki ezzel egyetért, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Egyhangú.

Tájékoztató a médiaszabályozással kapcsolatos újságírói szakma álláspontjáról (Meghívottak: az újságírói szakma képviselői)

Tisztelt Vendégeink! Ezennel tehát megkezdjük a „Tájékoztató a médiaszabályozással kapcsolatos újságírói szakma álláspontjáról” című napirendi pontunk tárgyalását. Még egyszer tisztelettel és szeretettel köszöntöm önöket!

A parlamenti bizottság hagyományainak és működési rendjének megfelelően az a szokás, illetve azt kell tennünk, hogy önök jelentkeznek felszólalásra. Arra kérem tisztelettel önöket, hogy aki felszólalásra jelentkezik, és szót adok neki, az Kovács Zoltán államtitkár úr mellé üljön le a tárgyalóasztalhoz, és a gomb megnyomása után mondja el a véleményét.

Ennek a napirendnek a megtárgyalására körülbelül másfél órát tudunk fordítani, képviselőtársaim jelezték, hogy körülbelül ennyi időnk van. Én abban bízom, hogy másfél óra alatt a jelenlévő szakmai képviselők el tudják mondani a véleményüket, és képviselőtársaim is meg tudják fogalmazni az ezzel kapcsolatos álláspontjukat, illetve természetesen az előterjesztő és államtitkár úr is szóljon hozzá a vitához. Én nagyon örülök annak, hogy államtitkár úr elfogadta a meghívásunkat. Jelezte nekem az előbb, amikor felhívtam telefonon, hogy kormányzóvivő asszony nem tud eljönni más elfoglaltsága miatt, de a lényeg az, hogy az egész kormányzati kommunikációért felelős államtitkár úr itt van a körünkben. Ez azért is fontos, hiszen a törvénytervezetnek az egyik paragrafusa azt a vitát is kiváltotta, hogy vajon a tájékoztatási kötelezettség hogyan fog alakulni a jövőben. Nyilvánvalóan ez a kormányzati munkát is és a kormányzati kommunikációt is érinti, tehát a tájékoztatási tevékenység kérdése; a javaslat 13. paragrafusára utalok.

Tisztelt Vendégeink! Kérem önöket, mondják el véleményüket, szóljanak hozzá! Várjuk a jelentkezésüket. Parancsoljon!

Dr. Halák László (Magyar Újságírók Országos Szövetsége)

DR. HALÁK LÁSZLÓ (Magyar Újságírók Országos Szövetsége): Dr. Halák László vagyok, a MÚOSZ etikai bizottságának az elnöke és a Hungária Televízió Kuratórium elnökségének tagja. Két dolgot szeretnék a bizottság szíves figyelmébe ajánlani. Az egyik az Alkotmánybíróság 1992-ben és 1993-ban és 1995-ben nagyon részletesen foglalkozott az állam és a közmédiák és egyáltalán a médiumok kapcsolatával. Szeretném a bizottság szíves figyelmébe ajánlani, hogy az Alkotmánybíróság mindvégig abból indult ki, és engedjék meg, hogy egy kis személyes büszkeséggel idézzem, ugyanis kezdeményezője voltam annak az alkotmánybírósági határozatnak, amelyik annak idején a Bokros-csomaggal szemben egyetlen ilyen döntést hozott, ez a 31/1995-ös alkotmánybírósági határozat. Ebben azt mondja ki az Alkotmánybíróság, hogy „Az alkotmány megköveteli a rádió és a televízió szabadságát az államtól és egyes társadalmi csoportoktól. Nem lehet tehát olyan jogosítványuk, amellyel a

műsorkínálatot egyoldalúvá tehetik, vagy tartalmára meghatározó befolyást gyakorolhatnak. Ez a tilalom a közvetett befolyásolásra és a befolyásolás lehetőségére is vonatkozik. Az állami szervektől való szabadság követelménye a műsorok tartalmát illetően a törvényhozással és a kormánnyal szemben egyaránt fennáll.”

Egy másik alkotmánybíróági határozat is részletesen foglalkozik ezzel a témával, és a következőket tartalmazza. Az a lényege, hogy „A rádió és a televízió alkotmányos működésének feltételeként a törvénynek ki kell zárnia, hogy a közszolgálati rádióban és a televízióban akár az állam szervei, akár egyes társadalmi csoportok a műsorok tartalmára meghatározó befolyást gyakorolhassanak.” Én úgy érzem, hogy ezek a törvényjavaslatok, amelyeket most a parlament elé terjesztettek a képviselő urak, ezek nem veszik figyelembe az Alkotmánybíróságnak ezt az álláspontját, mert egyértelmű, hogy – megint egy idézettel szeretném alátámasztani – „Az államtól való szabadság azt kívánja meg, hogy se a parlament, se a kormány ne juthasson a műsor tartalmát befolyásolni képes szervezetben meghatározó befolyáshoz, ahogy a politikai pártok azonos feladatra vagy ugyanazon érdek képviselőjére létrejött csoportok befolyásolása sem lehet meghatározó.” Én úgy gondolom, hogy a törvény előterjesztésénél alaposan végig kellene tanulmányozni az Alkotmánybíróság vonatkozó álláspontjait, hogy megfelel-e ennek a követelménynek ez a törvény, amit most előterjesztenek.

A másik téma, amire szíves figyelmüket felhívnám, az a 363. szám alatt bejegyzett javaslatához tartozik, amelynek a 8. paragrafusa azt tartalmazza, hogy a tartalomszolgáltató alkalmazottja, vagy a tartalomszolgáltatóval munkavégzésre irányuló jogviszonyban álló személy mentesül az alól, hogy ne sértse meg a törvényt. Megsértheti a törvényt. Ez egy nagyon súlyos kitétele ennek az új jogszabálytervezetnek. Itt jön talán be a képbe az, hogy az etikai bizottság elnökeként tudom, hogy közösen a többi újságíró szervezettel milyen erőfeszítéseket tettünk annak érdekében, hogy az újságíró személye meghatározott legyen. Ez a 8. § pedig úgy szól, hogy „...a tartalomszolgáltató alkalmazottja, vagy a tartalomszolgáltatóval munkavégzésre irányuló jogviszonyban álló személy”. Ez rendkívül széles, a portástól kezdve az irattárosig bárki mentesülhet az alól, hogy neki a törvényeket be kelljen tartania.

Tulajdonképpen nem lehet abból kiindulni egy ilyen fontos törvény meghozatalánál, hogy az újságíróknak az az elsőrendű feladatuk, hogy oknyomozó újságíróként a törvények megszegésével jussanak információhoz, mert mi lesz akkor, ha az újságírókat erre felhatalmazzák, a bíróságoknál, az ügyészségeknél, a rendőrségnél és más hivatásos bűnüldöző szerveknél dolgozó emberekkel? Azokat milyen módon fogja a törvény visszatartani attól, hogy másoknak a jogát megsértsék? Úgyhogy én úgy gondolom, ez a megfogalmazás nem elég szakszerű. Több ilyen példát tudnék mondani, de nem akarok visszaélni a lehetőséggel, ezért csak erre az egyre hívom fel a bizottság szíves figyelmét.

ELNÖK: Tisztelt Elnök Úr! Nagyon köszönöm a megjegyzését. Én arra kérem, hogyha van más ilyen konkrét megjegyzése, azt szíveskedjék nekem írásban elküldeni, lesz még időnk vele foglalkozni. Már az előző bizottsági ülésen is kiderült, hogy július 19-ig a rendkívüli ülészakban ennek a törvénytervezetnek legfeljebb az általános vitáját tudjuk lezárni, és utána ősszel még nagyon sok bizottsági módosító indítványt tudunk benyújtani hozzá, amennyiben szükséges. Tehát az egész nyár a rendelkezésünkre áll a tekintetben, hogy módosítsuk még nyáron is, bizottsági módosító indítványokkal módosítsuk a törvényjavaslatot. Ezt csak azért szeretném jelezni, hogy egyáltalán nem vagyunk elkésve.

Ugyanakkor, ha megenged egy kis polémiát, az utóbbi években éppen a televíziós tényfeltáró újságírás területén sokszor azt láttam, tévénezőként is, hogy bizonyos nagy jelentőségű korrupciós ügyek leleplezésénél az újságírók – fogalmazzunk így Gyurcsány Ferenc után szabadon, hogy – olyan trükkökkel éltek, amelyek adott esetben valamilyen

jogszabálysértést testesítettek meg, ugyanakkor jelentős bűncselekmény, vagy jelentős korrupciós ügy föltárására vagy bizonyítására voltak alkalmasak. Ebben az esetben nem egy újságíró főljelentettek emiatt.

Én értem az ön aggályát, de azért szeretném az ön által idézett paragrafusnak a második felét mindenki számára fölidézni, hogyha esetleg valaki nem olvasta a törvénytervezetet. Ugyanis itt az van benne, hogy „Az elkövetett jogsértést fontos, közérdekű információ megszerzése szándéka indokolta, és az adott információ nem, vagy csak aránytalan nehézséggel lett volna más módon megszerezhető – és itt jön a lényeg –, feltéve, hogy a megszerzett információ nyomán a hatóságok számára addig nem ismert bűncselekmény elkövetésére derül fény, és az elkövetett jogsértés nem okoz aránytalan sérelmet.” Én ezt egy nagyon pontos és nagyon tisztességes megfogalmazásnak tekintem, ami nyilvánvalóan azt jelenti, hogyha mondjuk, valaki éppenséggel egy drogdílt akar leleplezni, és úgy tudja leleplezni, hogy drogot vásárol tőle, akkor mint drogvásárló, törvénytelenséget követ el, és közben két rejtett kamerával meg magnóval fölveszik, akkor valójában ennek a jogsértésnek köszönhetően, hogy megvásárolt tőle mondjuk, 10 dkg heroint, ennek a jogsértésnek köszönhetően tudta leleplezni a drogdílt.

Hogyha ön azt mondja, hogy valami módosításra van szükség, akkor kérem, szövegszerűen, pontosan küldje el nekünk, hogy mit javasol, de ennek a paragrafusnak a jogszabályba emelése szerintem egy régi igény. Éppenséggel a tényfeltáró újságírók védelmét garantálja, tehát én jónak tartom.

DR. HALÁK LÁSZLÓ (Magyar Újságírók Országos Szövetsége): Ha megengedi, elnök úr, akkor köszönöm a lehetőséget, és élni fogok vele, hogy jó néhány javaslatomat el fogom küldeni, de szeretném felhívni a szíves figyelmüket arra, hogy a bíróság gyakorlata jelenleg is olyan, hogy a büntetési eljárásban hivatalból kötelesek vizsgálni, hogy a társadalomra veszélyessége az elkövetőnek, vagy az esemény társadalomra való veszélyessége milyen. Ezért volt az, hogy élni lehetett azzal tulajdonképpen, és önmagában az, hogy a bíróság elé állítják, az csak azt jelenti, hogy valaki hivatásszerűen fogja megállapítani, hogy ez nem veszélyes. Ugyanis a második fordulat, amit ön volt szíves idézni, az nem szabályozza, hogy ki fogja megállapítani, hogy az újságíró magatartása veszélyes vagy veszélytelen. Ha történetesen egy alkalmatlan személlyel szemben, tehát aki nem részese a bűncselekménynek, azzal szemben sértik meg a törvényt, annak milyen lehetősége lesz? Utólag megállapítják azt, hogy tévedtünk, neked el kell viselned a tévedésünk következtében a jogsértést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a hozzászólását. Parancsoljon! Elnök urat is arra kérem, hogy foglaljon helyet.

Czeglédi László kuratóriumi elnök (Magyar Televízió Közalapítvány)

CZEGLÉDI LÁSZLÓ (Magyar Televízió Közalapítvány): Köszönöm a meghívást és a lehetőséget. Először is az Országgyűlés kulturális bizottságának munkájához sok sikert és türelmet kívánok, és több megértést, mint a korábbi időszakban tapasztaltam a kulturális bizottság munkájában. Én nem tudom, hogy idő előtt, vagy idő után vagyunk, de néhány gondolatot szeretnék elmondani, és elnézést kérek, hogy előre jelentkeztem, de nekünk is elnökségi ülésünk van, talán az utolsó, azt nem szeretném elmulasztani.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nincs idő, a közmédia állapota olyan, ami azonnali cselekvést igényel, és a következő aspektusból.

Elfelejtettem mondani, hogy Czeglédi László vagyok, az MTV Közalapítvány Kuratóriumának elnöke, egyébként nyugdíjas ügyvéd, ilyenképpen valami szakmai közöm is lenne a törvényi szövegekhez.

Azért nincs időnk, mert a jövő évben Magyarországnak olyan lehetősége lesz, ami nem volt ezer éve, a világ Magyarországra figyel az EU-elnökség kapcsán. Ha ehhez nincs egy olyan médiaháttérünk, amely be tudja mutatni az eseményeket, az országot, ha ezt nem tudjuk kihasználni, akkor hihetetlen hibát, mulasztást követünk el. Ehhez pedig az kell, hogy rendben legyen a Magyar Televízió, rendben legyen a Magyar Rádió, ezért én a Rogán Antal által jegyzett kuratóriumi módosítással alapvetően egyetértek. Egyetértek azért, mert az a tapasztalat, hogy jelenleg a kuratóriumok nem működnek, rendkívül alacsony határfokkal működnek, a civil kurátorok évente cserélődnek, ez nem teszi lehetővé azt, hogy az az irányítás, ami szükséges ebben a helyzetben, megvalósuljon. Azzal együtt, mindegy, hogy idő előtt vagy idő után, néhány dolgot azért szeretnék elmondani kritikaként.

Ha már a magyar nyelvről beszélünk, akkor a T/363-as szöveg preambuluma nem igazán felel meg a magyar nyelvnek, és nem igazán magyar nyelvű, de ettől nagyobb bajom is van. A '90-es években, amikor a privatizáció elindult, és bejöttek az angolszász ügyvédek, akkor a joggyakorlat olyan irányba fordult, hogy minden törvény, alapvetően minden szerződés fogalom-meghatározással kezdődött, mert az angolszász jogban kevés az írott anyag, tehát meghatározták, hogy mennyi az év, egy csomó olyan fogalom-meghatározásra került sor, aminek a magyar jogban nincs értelme. Ebbe a 9 szakaszba is egy csomó olyan került be, aminek nincs értelme, amit Arisztotelész még tautológiának nevez. Ha valakit azért fizetnek, hogy több lap legyen, az rendben van, de talán nem erről van szó.

A törvény hatálya: területi, tartalmi, személyi és időbeli hatályról szoktunk beszélni, ezek nincsenek rendben, nincs meg a tiszta logikai rendszere. Úgy hallottam, hogy már időn túl vagyunk, úgyhogy ez csak utólagos kritika.

ELNÖK: Nem, elnök úr, nem, abszolút, de nem vagyunk időn túl, éppen ezt mondtam, nyugodtan lehet, a mai bizottsági ülésnek ez a tárgya. Tehát bármilyen megjegyzést, hogyha úgy gondolja, hogy a 2. paragrafusban pontosítani kell a törvény hatályát, akkor azt itt nyugodtan elmondhatja.

CZEGLÉDI LÁSZLÓ (Magyar Televízió Közalapítvány): Akkor azt javasolnám – mivel erre nem alkalmas egy ilyen ülés, hogy a törvényszövegeket konkrétan nézzük meg –, hogy a törvény hatályát javasolnám, hogy azt egy szűk szakmai bizottság nézze át, és tegyen rendet közöttük. Érthető, hogy minél nagyobb és szélesebb körű hatályban szeretnék ezt a törvényt kiterjeszteni, de ha valami félreérthető, az az eddigi tapasztalatom, hogy azt félre is fogják érteni. De ha már itt tartunk, a közösség joga: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, országos, európai közéleti ügyekről.” Én például szeretnék Ázsiáról is tájékoztatást kapni, akkor arról nem kapok? Tehát vannak ilyen pontatlanságok a törvényben, azzal együtt, még egyszer mondom, hogy a szándékkal teljes mértékben egyetértek, hogy rendet kell tenni ezen a területen.

Azt mondja elnök úr, hogy másfél óránk van. Másfél óra alatt nem lehet ezt a témát megbeszélni. Elnök úr, azt tudom mondani, hogy én is ahhoz tudok csatlakozni, hogy írásban fogok szerény képességeim szerint tenni néhány olyan javaslatot, amit fontoljunk meg, és talán célszerű lenne még egyszer több időt rászánni erre. Egy törvény hosszú életű, a törvényhozóknak óriási a felelőssége, hogy a törvényt lehetőleg pontosan értsék és alkalmazzák. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr, a hozzászólását. Nagyon örülök, hogy két dolgot a hozzászólása elején megemlített, egyrészt, hogy nincs időnk, nem ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban, tehát nem a T/363. számú javaslattal, hanem a közmédiákkal kapcsolatban. Azt hiszem, hogy mindaz, amit elmondott, és az is, hogy a közmédiák ügyét rendezni kell, illetve a kuratóriumok ügyét rendezni kell, ez azt támasztja

alá, amit mi is mondtunk, hogy igen, ebben a nyári ülésszakban még ezt a törvényt el kell fogadnunk. Mármint nem a 363-ast, hanem azt, ami a közmédiák kuratóriumi ügyeit rendezi. Én egy évig voltam a választásokat megelőzően a Magyar Rádió Közalapítvány elnökségi tagja, itt is csak azt tudom megerősíteni, hogy ezek a testületek jelen formájukban működésképtelenek, és hihetetlen mennyiségű közpénzt pazarolunk el rájuk. Nincs értelmük így ezeknek a testületeknek.

Én köszönöm elnök úrnak, hogy a saját tapasztalatára építve megerősítette azt a jogalkotói szándékot, hogy igen, ez így tovább nem mehet, és tulajdonképpen azok a szocialista támadások, amelyek szerint... (*Mandur László: Nem ezt mondtam.*), nem most, de ezt is mondta, hogy itt nincsen lehetőségünk változtatni, és ez baj. Szerintem meg nem baj, hogy nincsen időnk és lehetőségünk változtatni, mert ennek keresztül kellett mennie ahhoz, hogy végre működőképes és takarékos testületek álljanak föl. Ugyanakkor a T/363-asnál lehetőségünk van most arra, hogy változtassunk, úgyhogy megköszönöm elnök úrnak azt a javaslatát, fölvetését, fölajánlását, hogy elküldi írásban a javaslatait. Nyilvánvalóan az ilyen pontosítások, mint a 10. paragrafusban az országos és európai közéleti ügyekről való tájékoztatás, az teljesen természetes dolog, ha ezt még a világ ügyeivel is kiegészítjük. Nyilvánvalóan a jogalkotói szándék nem az volt, hogy a világ dolgairól ne lehessen tájékozódni, csak az európai hírekről, eseményekről. (*Karácsony Gergely: Főleg most a futball világbajnokság idején!*) Közben súgja alelnök úr, hogy főleg most, a futball világbajnokság idején.

Van-e más hozzászólás? Parancsoljon!

Szikora József elnök (Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége)

SZIKORA JÓZSEF (Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége): Szikora József vagyok, a Magyar Katolikus Újságírók Szövetségének elnöke. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Kedves Kollegák! Hölgyeim és Uraim! Köszönöm szépen a lehetőséget, köszönöm a szót. Magam is egyetérték azzal, hogy a rendbetétel ideje elérkezett, illetve ez az utolsó pillanat. Mindazonáltal engedjék meg, hogy – a rendelkezésünkre álló idő rövidege és a helyzet miatt – néhány elvi észrevételt tegyek, illetve talán lesz alkalmam vagy időm most néhány gyakorlati részre is kitérni.

Az elviokról: öröndetesnek tartom általában, hogyha valamilyen törvényhozói szándékot megelőz annak kifejtése, hogy mi a célom ezzel. Ez esetben a dolgok rendbetétele megjelent megfogalmazva, de miután olyasmiről van szó, ami a közvéleményt, egyáltalán az egész magyarság állapotát jelentős mértékben képes befolyásolni, azaz a médiáról és ezen belül is kiváltképp a közmédiákról van szó, öröndnénk, ha ezekkel összefüggésben bizonyos kereszténydemokrata alapelvek, olyan alapelvek is, amelyeket egyébként az Európai Unió is, explicit formában is magáévá tett, megjelennének, mint elvi alapvetés, és láthatnánk azt is, hogy ezen elveket a törvényhozói szándék hogyan akarja a gyakorlatba ültetni. A szolidaritás, a perszonalitás és a szubszidiaritás olyan alapeszmények, amelyek az én álláspontom, illetve a Magyar Katolikus Újságírók Szövetségének álláspontja szerint kihagyhatatlanok a média szabályozásából. Nem kell mondanom a szolidaritást, nem kell mondanom a személy méltóságára vonatkozó alapeszményt és talán a szubszidiaritást sem, amelynek a lényege az, hogy a dolgok, az ügyek, a problémák ott, a társadalomnak azon a helyén, abban a közegében nyerjenek megoldást, ahol keletkeztek, ahol felmerültek, és a magasabb szintek ennek megoldásában segítsék őket, és a média és a közmédiák működésében ennek segítésére óriási lehetőségek vannak. Öröndnénk, ha a médiaszabályozásban is megjelenne ez, mint explicit tétel.

Ugyanígy a közjó, a közjó szolgálata, amely a katolikus egyház társadalmi tanításának már közel 150 éve eleme, a kereszténydemokrata tanításnak eleme, az Európai Unió tételei között gyakran szereplő fogalom ez. Amennyiben közmédiákról beszélünk, öröndnénk, hogyha megtalálható volna az ezt szabályozó törvényben az is, hogy miként szolgálhatja a

közmedium a közjót. Ennyit az eszményekről, az elvekről, és engedjék meg, hogy néhány gyakorlatibb, habár az előzőekhez képest nem ennyire pontos észrevételt tegyek.

Az egyik, hogy az új testületek némely tagjára és tisztségviselőjére vonatkozóan szerepel a törvényben a visszahívhatóság fogalma. Ez némely esetben olyan szituációkra vonatkozik, amelyekben az illető mondjuk, cselekvőképtelenné vált, de van más eset is, ahol az áll a szövegben, hogy indoklás nélkül visszahívható. Itt is inkább elvileg szeretném megjegyezni, legalábbis a valószínűsége fennáll annak, hogy egy ilyen legitimitással rendelkező tisztségviselő, vagy mondjuk inkább így, kérdés, hogy miben lesz inkább elkötelezett a tisztségviselő, az ügyben, amelyet szolgál, vagy abban, hogy megmaradhasson abban a pozícióban, amelyben van. Óvatosságot ajánlok legalábbis a túl könnyű visszahívhatósággal kapcsolatban, illetve örülnék, hogyha a média területén is olyan emberek dolgozhatnának, akik biztonsággal szolgálhatják, szuverén módon – hangsúlyozom –, független módon szolgálhatnák azt az ügyet, amelyre fölesküdték. Egyáltalában ez a szöveg többet is írhatna arról, hogyan próbálja garantálni azt, hogy a közmediumok a valóságban függetlenek legyenek, ne legyenek kiszolgáltatva se hatalomnak, se pénznek.

Ezzel kapcsolatban természetesen, miután a törvény egy része, amely a médiahatósággal foglalkozik, de ez azért a kereskedelmi műsorszolgáltatókkal kapcsolatban is tartalmaz részleteket, a kereskedelmiség ethosza is tisztázandó volna. Ahogy a közszolgálatosság ethosza az általam előbb említettek szerint érdemes arra, hogy mielőtt részletesen szabályozzuk, elviekben tisztázzuk, hogy mit akarunk vele, ugyanúgy a kereskedelmiség ethoszát, elveit is tisztázni kellene, és azután ezekből az elvekből levezetni a gyakorlati következtetéseket.

Még néhány apróság a gyakorlattal kapcsolatban: kétségtelen, magam is voltam, igaz, csak társadalmi kurátor, meg figyelem is a dolgokat, és nyilvánvalóan látható, hogy a jelenlegi kuratóriumok által a közmediumok működése szabályozhatatlan. Mindazonáltal felvetem óvatos kérdésként, hogy vajon 4 jelentős cégben kialakulhat-e elkötelezett tulajdonosi attitűd, mondjuk 8 ember részéről úgy, hogy 4 egymástól különböző cég ügyeit kelljen képviselnie. Ezt csak felvetem, mert számomra ez mindenképpen kérdés. Tehát azt gondolom, hogy ennyire fontos bármilyen más ügyet is akkor tud jól szabályozni valaki, ha elkötelezetté válik abban az ügyben, ha megfelelő tulajdonosi attitűd alakul ki benne, hogyha ezt – idézőjelbe téve – csak a közjó szolgálatába tudja állítani, tehát nincs anyagi, nincs egyéb más motivációja. Akkor érdemes alaposan megfontolni, hogy mi alakítja ki, és hogy meglehet-e egyáltalán ez a tulajdonosi attitűd.

Különös tekintettel szeretném itt a Magyar Távirati Iroda ügyét felhozni, amellyel kapcsolatban nekem régi vesszőparipám, hogy annak nemzeti karakterét erősíteni kellene. A jelenleg hatályban levő ezzel kapcsolatos törvény használja ezt a szót, Nemzeti hírügynökségről szóló törvény a neve, de a mostani szabályozás, amelyik természetesen a részletekbe nem megy, ezt nem hangsúlyozza. Örülnék, hogyha a Magyar Távirati Iroda olyan nemzeti karakterű intézmény lehetne, amely a régióban, ebben a közép-kelet-európai régióban referenciaképes lenne, olyan, amelyre érdemes hivatkozni, amelynek a híreit más hírügynökségek szívesen veszik át. Ehhez olyan súly, olyan tekintély kell, amely, ha ez elfogadható, akkor különös figyelmet, olyan külön szabályozást igényel, amely erre a szempontra konkrétan is kitér és figyel.

Még két utolsó, az egyik a véleményszabadság, válaszadási kötelezettség témaköre. Ezzel kapcsolatban azt gondolom, hogy egy társadalomnak a kulturáltságát, a civilizáltsági fokát más módszerekkel is lehet és kell erősíteni, nemcsak konkrét szabályokkal. Tehát, hogyha megfelelő színvonalon van a sajtó, hogyha megfelelő színvonalon van a társadalom, akkor valószínű, hogy nem kell a válaszadási kötelezettséget paragrafusban rögzíteni.

És az utolsó a szakma képviselete a tulajdonosi testületekben. Ezt pillanatnyilag az összeférhetlenségi előírások, legalábbis, ahogy én olvasom, alapvetően kizárják. A

médiahatóság, illetve Médiatanács esetében teljesen érthető és jogos, hogy olyan személyek ne kaphassanak szerepet, akik az ottani szerepükkel párhuzamosan valamilyen médiumnál dolgoznak, ott vezető szerepet töltenek be, vagy akár csak munkaviszonyban vannak. De a közszolgálati kuratóriumnál már számomra kérdéses, illetve én könnyen el tudnám fogadni, hogy olyan emberek is dolgozhassanak benne, akik egyébként nem a közszolgálati médiumoknál, de valahol máshol a médiában dolgoznak, ez éppen a javára válhatna a dolognak. Így pont azok, akik a tulajdonosi szerepet kell, hogy betöltsék, ezáltal az összeférhetetlenség által kiszakíttatnak abból a közegből, amelynek az ügyeit képviselniük kell, amely szakma fölött valamiféle joghatósággal rendelkeznek.

Tisztelt Elnök Úr! Hölgyeim és Uraim! Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr, a gondolatait. Egyetlenegy megjegyzést, hogyha megenged. Nagyon nagy tisztelettel hallgattam, elnök úr, azokat az alapelveket, amelyeket az elején felsorolt, amelyeket lényeges lenne beleemelni a sajtószabadság és a Médiatanács alapvető szabályairól szóló szabályairól szóló törvénytervezetbe. De azért azt ne felejtjük el, hogy olyan alapelveket sorolt, amelyek egyébként javarészt alkotmányos alapelvek. Tehát az alkotmányos alapelveket nem feltétlenül kell ide beemelni, hiszen azoknak minden más jogszabályban kell, hogy érvényesülniük, bár vannak olyan dolgok, amelyeket ki lehet bontani egy ilyen jogszabályban, és én úgy vettem észre, hogy az előterjesztők erre törekedtek is. Másrészt pedig a különböző etikai kódexekben a közmédiumok esetén, a közműsor-szolgáltatási szabályzatokban ezeket lehet érvényesíteni, és kell is érvényesíteni, amiket mondott, úgyhogy köszönöm szépen a felvetéseit.

Megkérdezem, hogy kíván-e reagálni.

SZIKORA JÓZSEF (Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége): Nem, köszönöm szépen.

ELNÖK: Megkérdezem, hogy más kíván-e szólni? Elnök úr, parancsoljon! Bocsánat, nem mindig látom a jelentkezési sorrendet, ne vegyék sértésnek, hogyha valakit kihagytam. Parancsoljon, elnök úr.

Dr. Eötvös Pál elnök (Magyar Újságírók Országos Szövetsége)

DR. EÖTVÖS PÁL (Magyar Újságírók Országos Szövetsége): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Eötvös Pálnak hívnak, a Magyar Újságírók Országos Szövetségének elnöke vagyok. Ígérem, hogy miután Halák László kollegám már szólt, én is szólok, utána a MÚOSZ-tól már nem sokan fognak hozzászólni, azt hiszem, senki.

Visszaülve Halák elnök úr megjegyzéseire, én azt remélem, hogy nem a kiömlött tejbe sírtunk bele, vagy sírt bele ő, vagy sírok bele én, amikor azt mondom, hogy elismerve a kormányzat, a mindenkori kormányzat kiemelt szerepét és lehetőségét, felelősségét a közmédiumok működtetésében, fenntartásaim vannak – fenntartásaink vannak – azzal kapcsolatban, hogy a jelenlegi kormányalkotó erők igen erős felhatalmazása az európai normák szerint értelmezhető-e úgy, hogy a közmédiumokra gyakorolt befolyás más, kontrollbefolyások kizárását jelenti. Többet én ehhez a törvénysorhoz nem szeretnék hozzászólni, tehát ennyi megjegyzésem van a 359., 360., 361. és 362. számmal jelölt irományokkal kapcsolatban.

A jelenlegi témára, tehát a megjelölt napirendre és témára terve szeretnék elvi kérdésekre szorítkozni néhány megjegyzéssel. Az egyik ilyen megjegyzésem, hogy a törvényben számos olyan kitétel, megfogalmazás van, ami nagyon széles jogalkalmazásra ad lehetőséget, és ez a bizonytalanság szerintem a jogban és a szakmában is zavaró tényező lehet.

Helyénvalónak vagy jó ötletnek tartom, és jó lehetőségnek tartom azt, hogy a részletkérdésekben a kollégák a saját meggyőződéseiket írásban adják elő, mert hiszen ez a fórum itt most nem alkalmas arra, hogy szavakon lovagoljunk, vagy kifejezések értelmezésébe nagyon belemerüljünk.

Van néhány olyan dolog is, ami kérdéses, tehát nem igazán érthető a szövegben, én egyet említenék meg ezek közül, ez a fogalom-meghatározások cím alatt fut, az 5. pont, a médiatartalom meghatározása, amivel nem tudunk zöldágra vergődni, mert nagyon tudjuk, hogy mi tartozik ebbe a fogalmkörbe, a blog, az iwiw, a facebook és hasonló médiatartalmak ebbe a körbe tartoznak-e, de lehet, hogy ez csak retardáltság és a törvény szövegének rossz olvasata, nincs kizárva, hogy erre pontos válasz adható. Én szeretném azonban fölhívni a figyelmet, hogyha ezek a fogalmak jobban körül lennének írva és biztosabbak lennének, akkor könnyebben tudnánk zöldágra vergődni ebben.

Talán a leglényegesebb problémám a törvény hatályának 2. paragrafusában jelzett meghatározás, kitétel, hogy a törvény hatálya kiterjed a médiatartalomra, így például a nyomtatott sajtóra, a hagyományos rádiós, televíziós műsorszolgáltatásra, tehát mindenre. Aggályosnak tartom – miközben tudom és helyesnek is tartom –, hogy a közmédiумokra kiterjed ez a törvény és a nagyjából a jelenlegi tartalommal, hogy ezt a tartalmat a magánvállalkozásoknál mennyire lehet érvényesíteni, ezt én erősen kérdésesnek tartom.

Egyébiránt megjegyzem, ez a tulajdon fölötti rendelkezés jogával is – enyhén szólva – konfliktusban áll, és nem látok semmi okot, lehetőséget, sőt törvényi lehetőséget sem látok arra, hogy ez a szabályozás kiterjedjen a közmédiумokkal kapcsolatos területeken kívül. Ugyanakkor szeretnék valamit megjegyezni, ami még sehol nem került szóba. Érdemes lenne azon gondolkodni, hogy közmédiumnak kell-e tekinteni a helyi médiумok körét, jelesül azt a kört, ebből is azt a kört, amelyet az adófizetők pénzéből, azaz önkormányzati pénzből tartanak fön. Tehát akkor a javaslatom az, hogy ezt érdemes végiggondolni, de magyarul az a véleményem, hogy ezt érdemes arra a körre is kiterjeszteni, hiszen ezek valódi közmédiумok.

A 8. paragrafussal kapcsolatban van egy megjegyzésem, még hozzá az, hogy nemcsak bűncselekmény esetén kéne mentességet élvezni, hanem olyan esetekben is, amikor a társadalmi érdek megkívánja. Tehát lehetnek olyan, közérdeklődésre számot tartó események, vagy leleplezendő események – ha szabad így fogalmaznom –, amelyek nem bűncselekmények, hanem egyszerűen súlyos erkölcsi kárt okoznak, vagy valamiféle egyéb súlyos erkölcsi vagy kifogásolható eseményről rántják le a leplet. Megjegyzem a Valach-ügy már nem esne ennek a törvénynek a hatálya alá, hiszen nem konkrét bűncselekményt leplezett le, hanem egy társadalmi jelenséget.

Őszintén szólva, nekem a válaszadás jogával nincs akkora problémám, mint ez a sajtóban megjelent, vagy a kollegák reakcióiban megjelent, ezzel együtt megjegyzem, hogy ez sokban nem változtat a jelenlegi helyreigazítási szabályokon. Valóban van ez a tisztázatlan körülmény, hogy a válaszadás milyen terjedelempre alkalmazható, hol terjeszthető ki, mekkora ennek a terjedelme, és mi ennek a gyakorlati lebonyolítása.

A következő megjegyzésem a „Sajtó kötelezettségei” cím alatt a 13. paragrafusra vonatkozna. Ez így kezdődik: „A tartalomszolgáltatók feladata.” Magam kételkedve nézem vagy hallom, vagy olvasom, hogy a tartalomszolgáltatóknak, mondjuk a közmédiумoktól eltekintve feladatuk lenne. Alapítanak egy lapot, mondjuk a Blikket vagy a Napi Ászt, vagy valami hasonló újságot, és ezzel nem hiszem, hogy különösebb feladatot teljesítenek – már társadalmi értelemben feladatot teljesítenek –, nyilván a tulajdonosuknak hasznos akarnak hozni, és a népet meg szórakoztatni akarják. Ez egy kicsit valóban visszacseng egy korábbi sajtókultúra szemléletére vagy annak megközelítési módjaira.

Abba már nem szeretnék belemenni, de a meghatározások körüli bizonytalanság ezt példázza, hogy a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményről van szó. Ez többször visszatér, vagy ennek valamilyen mutációja többször visszatér, de nagyon nehéz

megmondani azt, hogy mi az a jelentőséggel bíró esemény. Egy közmédiium esetén meg lehet mondani, de egy közmédiumon kívüli szférában ezt meglehetősen nehéz. Hasonló a helyzet a sokoldalúságról, a tényszerűségről, az időszerűségről, a tárgyilagosságról, a kiegyensúlyozottságról. Ezek szintén egy közmédiumi körön belül értelmezhetők, de azon kívül nem. Ami az egyiknek tárgyszerű, a másiknak nem tárgyszerű. Az imént említettem két lapot, ezeknek a tárgyszerűsége, és mondjuk a Magyar Nemzet és a Népszabadság tárgyszerűsége teljesen más fogalomkörbe tartozik.

Szeretném még a 17. paragrafusnál megjegyezni, ami a médiatartalomról szól: „...amely nem lehet alkalmas valamely egyház, vallási csoport elleni gyűlölet keltésére, továbbá semmilyen közösség nyílt vagy burkolt megsértésére.” Azért a mai politikai állapotokat is ismerve, de egy ideális politikai állapot esetén is egymás burkolt megsértése, erősen elcsúszó fogalmak, hogy mit értünk ezen, holott szankciók pedig vannak.

A következő megjegyzésem – és már nincsen sok – a 23. § a „Felelősségi kérdések” cím alatt. Az első kérdés, hogy hatósági eljárást bárki kezdeményezhet. Ez egy körön belül megint csak rendben van, mondjuk a közmédiiumok esetében, de hogyha az írott sajtó is ez alá a szabályozás alá vonható, akkor én ennek a végét nem látom, hogy valaki magánember, mondjuk a Blikk valamelyik közlése ellen fellép, és azt mondja, hogy ez nem volt időszerű, tárgyszerű, vagy nem volt elég gyors vagy határozott, vagy nem tudom, de itt egy hosszú felsorolás van. Ugyancsak érdemes lenne tisztázni a terjesztői felelősséget is, ezt a kollegák a lapterjesztőkre is kiterjesztve értelmezték, de én nem gondolom, hogy ezt komolyan kellene venni.

Hogy másnak is szót adjak, én köszönöm a lehetőséget, hogy elmondhattam a véleményemet, illetve az újságírók szövetségének a véleményét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Parancsoljon!

Dr. Fazekas Ildikó főtitkár (Önszabályozó Reklám Testület)

DR. FAZEKAS ILDIKÓ (Önszabályozó Reklám Testület): Jó napot kívánok! Köszönöm szépen, elnök úr, hogy megkaptam a szót. Fazekas Ildikó vagyok, az Önszabályozó Reklám Testület főtitkára, és talán nem baj, hogyha a sajtó szempontjai mellett közgazdászként a jogszabály egyéb szempontjaira is 5 rövid pontban kitérek.

Az 1. pont arra vonatkozik, hogy létezik egy európai uniós irányelv, az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv, amelynek átültetése még a parlamentre vár, hiszen a határidő már rég lejárt. Úgy látjuk, hogy a jogszabály bizonyos definíciókat, illetve kifejezéseket átvett és alkalmaz anélkül, hogy annak a definícióját átvette volna a jogszabályból. Ez mindaddig, amíg az irányelvet nem építik át, plusz jogbizonytalanságot idézhet elő. Azonkívül az európai irányelv azt a szemléletet tükrözi, amelyik az európai gyártású műsorok és az európai gazdaság megerősítését szolgálja például az amerikai reklámokkal elhelyezett tartalmakkal szemben, és ez a szempont, azt gondolom, hogy nagyon fontos lehet adott esetben a magyarországi médiaszolgáltatókra is.

A 2. pont a törvény hatályára vonatkozik. Ugyancsak európai uniós irányelv a származási ország elve. Úgy látom, hogy a 3. § egy kicsit bele-beleharap ebbe az irányelvbe, amely számos problémát vethet fel. Egyrészt például azt, hogy olyan szerkesztett tartalom, ami külföldről irányul, de itt van valamilyen, akár igazgatósága a cégnek esetleg más országba átmehet. Azonkívül pedig nem véletlen az az európai uniós irányelv, vagyis a származási ország, hiszen például akkor a Duna Televízió nem szolgáltatathatna külföldre éppen, mondjuk bizonyos országok nyelvtörvényei miatt. Tehát azért az, hogy annak az országnak az elve érvényesül, az nem véletlen, és azt gondolom, hogy érdemes ezt esetleg megvizsgálni.

A 3. pont arra vonatkozik, hogy vannak tematikus csatornák, vannak tematikus sajtótermékek, amelyek esetében a tájékoztatási kötelezettség meglehetősen sok kérdést vet fel. Megint csak visszautalok ennek a gazdasági kérdésre: hogyha ezen jogszabály miatt nem érdemes, hogy innen szolgáltatassanak, mert mondjuk, híradó-kötelezettsége van például a Paprika Tévének vagy valamilyen sporttévének, akkor bizony ez gazdasági hátrányt okozhat az ország számára.

A 4. pont a 20. paragrafusra vonatkozik, amely a reklámokat tárgyalja. Részletesen leírtuk, indokoltuk, és el is küldtük Rogán képviselő úrnak is az észrevételünket, amelyben pontról pontra azt mutattuk, hogy ugyanez a szabály a '96-os médiatörvényből került átvételre, de kiterjesztik az egyéb tartalmakra, az internetre, illetve a sajtótermékre. Viszont azóta számos jogszabály készült, és fogadtak el Magyarországon például uniós irányelvet is, például a burkolt reklámra vonatkozóan, így ezek gyakorlatilag újdonságot nem mondanak, viszont felvetik annak a kérdését, hogy egyrészt jogbizonytalanság lesz, hogy az új médiahatóság, illetve a jelenleg a reklámtörvényért felelős Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság egymáshoz hogy viszonyul, illetve párhuzamosságok esetén mennyi költséget jelent az, hogy egy önálló reklámfelügyeleti szervet kell az új médiahatóságon belül létrehozni. Tehát ez egyrészt gazdasági, másrészt jogkövetési szempontból problémás.

Az utolsó kérdés megint csak kizárólag közgazdasági és reklámszempontból, ez az internetre vonatkozik. Az internet, mint médiatartalom adott esetben egy vállalati honlap esetén, amennyiben arra külön plusz terheket teszünk, akkor ez fölveti annak problémáját, hogy a kis- és középvállalkozások esetén szinte az internet, a saját honlap az egyetlen, amelynek révén nagyon olcsón, nagyon sok emberhez és korlátlan időben el tudnak jutni, tehát gondoljunk arra is, hogy mindennek a bürokratikus következménye mit jelenthet egy jelentős gazdasági réteg számára. Illetve azt is, hogy adott esetben internettartalmat jelentenek a blogok, a különböző olyan honlapok, ahol a szólásszabadsággal foglalkozzanak a sajtóval kapcsolatos kollegák, viszont, hogy honnan lesz valami vélemény és honnan lesz adott esetben burkolt reklám, nem véletlen, hogy Európai Unió ezen a területen is komolyan töri a fejét. Komolyan foglalkozik e területen az önszabályozás kérdésével, amelyet éppen az Európai Szövetség elnökeként tudom, hogy meghatározott kereteket, elvárásokat szabnak pontosan azért, hogy ezen a területen számítsanak és számíthassanak a korrekt és megfelelő önszabályozásra, levéve ezzel jelentős terhet nemcsak politikai, hanem például költségvetési terhet azzal is, hogy ennek az ellenőrzése és a szabályozása a szakma önszabályozásán belül történik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm az értékes hozzászólást. Megkérdezem, hogy kinek van még hozzászólása. Parancsoljon!

Dr. Simon Éva (Társaság a Szabadságjogokért)

DR. SIMON ÉVA (Társaság a Szabadságjogokért): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottsági Tagok! Köszönöm a szót. Simon Éva vagyok, a Társaság a Szabadságjogokért, a TASZ politikai szabadságjogok program vezetője. Engedjék meg, hogy a törvényjavaslattal kapcsolatban néhány gondolatot megosszak önökkel. Először általánosan szeretnék beszélni erről a jogalkotási módszerről, majd ezt követően röviden ismertetném a jogszabállyal kapcsolatos aggályainkat.

Nagyon örülök annak, hogy ez a bizottság most megnyitotta a lehetőséget arra, hogy szakmai képviselők is elmondhassák az álláspontjukat, azonban szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy ez nem minősül társadalmi vitának. Az elektronikus információszabadság törvény szerint azt gondolom, hogy érdemes lenne, annak ellenére, hogy egyéni képviselői indítványként lett benyújtva ez a törvényjavaslat, közzétenni a minisztérium honlapján a javaslatot, és lehetőséget biztosítani arra, hogy írásban benyújthassák a

szervezetek az álláspontjukat. Az, hogy a különböző szervezetek össze-vissza küldözgetik képviselőknek, frakcióvezetőknek az álláspontjaikat, ez azt gondolom, hogy semmiképpen nem szolgálja azt a célt, hogy később egységesen álláspontot lehessen nyilvánítani azzal kapcsolatban, hogy mi volt az álláspontja ebben a kérdésben. Javaslom tehát, hogy abban az esetben is, hogyha egyéni képviselői indítvány alapján alkot jogot az új parlament, akkor is biztosítsanak lehetőséget arra, hogy bárki véleményét nyilváníthasson ezekről a jogszabályokról. Ez, az elektronikus információszabadságban lefektetett alapelv azt gondolom, hogy továbbra is egy nagyon fontos követelmény a demokrácia szempontjából.

Rátérve magára a jogszabályra azt gondolom, hogy itt két nagyon fontos alapelvi kérdést kellene tisztázni. Az egyik az az, hogy ez a törvényjavaslat egy úgynevezett platformsemleges javaslatot készített elő, ami azt jelenti, hogy a televíziókra, a rádiókra, az on-line és nyomtatott sajtóra egységes szabályozást javasol. Ez azonban nem felel meg sem a médiaszabályozási alapelveknek, sem az uniós törekvéseknek. Azt gondolom, illetve azt feltételezem, hogy ma már ezt kevéssé kell alátámasztani, hogy miben különbözik az on-line sajtó, mondjuk egy országos földfelszíni frekvenciát nyújtó televíziótól, teljesen másfajta szabályozás indokolt a különböző médiatípusokra. Azt gondolom, hogy ez egy olyan koncepcionális kérdés a jogalkotás szempontjából, ami mindenképpen felülvizsgálatra szorul, hogy mikor és milyenfajta beavatkozás indokolt a jogalkotó részéről a különböző médiatípusok esetén.

A másik általános megjegyzésem a médiapiac egészére vonatkozik. Azt látjuk, hogy az elmúlt években nagyon sok szolgáltató külföldre távozott pont amiatt, mert a magyar médiapiac szabályozása nem volt számukra elég vonzó. Hogyha ez az új szabályozás hatályba lépne ilyen formában, azt gondolom, hogy valószínűsíthető lenne, hogy további médiaszolgáltatók távoznának az országból, ez pedig senkinek nem érdeke. Éppen ezért nagyon fontos lenne az, hogy egy olyanfajta szabályozási környezet jöjjön létre, ami vonzóvá teszi és visszahozza a már elvándorolt magyar nyelvű szolgáltatókat az országba, többek között azért, mert akkor itt fognak műsorszolgáltatói díjat fizetni és adót is.

A részletes megjegyzésekről pár szót szeretnék mondani. Azt gondolom, hogy érdemes lenne átgondolni azt, hogy a különböző médiára vonatkozó szabályok hogyan viszonyulnak egymáshoz. Tehát van ez a javaslat, van egy médiatörvényünk, van egy sajtótörvényünk, van egy Polgári törvénykönyv, egy polgári perrendtartásról szóló törvény, amelyek különböző módon vonatkoznak az egyes részekre. Van egy reklámtörvényünk is, egy elektronikus kereskedelmi törvényünk is, és kicsit kaotikus kezd lenni a médiaszabályozás, hogy különböző területek össze-vissza kerülnek szabályozásra.

A javaslat szerint mondhatjuk, hogy van egy-két pozitív kezdeményezés, azonban pont ami miatt, hogy a kodifikáció egy szakma, és úgy tűnik, hogy ez a javaslat soha nem látott kodifikátort, ezek a pozitív javaslatok is meglehetősen elcsúsznak. Ilyen például az újságírói forrásvédelem, amelyet ugyan az előterjesztő megpróbált kiterjeszteni, azonban amiatt, hogy nem hozta összhangba a büntetőeljárásról szóló törvénnyel, ezért az történt, hogy megszűnik a forrásvédelem, mert míg az eljárási törvény titoktartási kötelezettség esetén mentesíti a tanúvallomás tétele alól az újságírót, az új szabály szerint titoktartási jogosultság van. Az ilyen hibák azok, amelyekről azt gondolom, hogy mindenképpen felülvizsgálatra szorulnak, és mindenképpen jó lenne az, hogyha kodifikátorok is látnának egy ilyen horderejű törvénytervezetet.

Az oknyomozó újságírással kapcsolatban – erről már volt szó – át kellene azt gondolni, hogy kizárólag bűncselekmények esetén vagy egyéb más esetekben is mentesíteni kellene-e az újságírót, ilyen például a közérdekű adatokra vonatkozó információknak az eltitkolása, ami mondjuk, nem éri el a bűncselekmény-szintet, de attól még egy olyan közérdekű kérdés, amelynél adott esetben lehetőséget kellene biztosítani az oknyomozó újságírónak arra, hogy büntetlenül tárhasson fel ilyen jellegű problémákat.

A válaszadási jogról: a válaszadási joggal kapcsolatban az 57/2001. alkotmánybírósági határozat egyszer már kimondta azt, hogy a válaszadás nagyon széles körű alkalmazása biztosan alkotmányellenes. Azt gondoljuk, hogy a jelenlegi jogszabályi javaslatban a válaszadási jog meglehetősen átgondolatlan. Azzal együtt, hogy a TASZ álláspontja szerint nincsen szükség, és nem megfelelő a válaszadási jog, mert nagyon erőteljesen beavatkozik a szerkesztői szabadságba, azt gondoljuk, hogy átgondolatlan például az, hogy egy televízió esetén a válaszadási jogot vajon hogyan képzelték el az előterjesztők. Ki és hogyan fogja legyártani a válaszadó videókat például, mi történik akkor, hogyha a válaszban már jogszabálysértés van, akkor ki dönt arról, és hogy lehet az, hogy kötelező lenne lehoznia egy szerkesztőnek egy olyan választ, amely önmagában másnak a becsületét mondjuk, megsérti.

Tehát mindenképpen érdemes lenne átgondolni azt, hogyha ilyen szabályokat hoznak, azzal együtt, jelzem, hogy a TASZ a válaszadási joggal kapcsolatban nem ért egyet a koncepcióval. Azt gondoljuk, hogy a válaszadási joggal, hogyha megnézzük a 2008-as szlovák válaszadási jogról szóló beiktatott szabályt, kiderült, hogy leginkább a politikusok és a közszereplők éltek a válaszadás jogával, mégpedig azok az emberek, akiknek máshol is lett volna lehetőségük megszólalni a sajtóban. Tehát, ha a válaszadás jogával azokat az embereket kívánják elősegíteni, akiknek nincs hozzáférésük a médiához, akkor például ki kellene venni ebből a körből a politikusokat és a közszereplőket.

A tájékoztatási kötelezettségre vonatkozóan: a tájékoztatási kötelezettség álláspontunk szerint egy idejétmúlt megoldás, pláne egy olyan országban, ahol közszolgálati műsorszolgáltatók is végzik a dolgukat. Az, hogy a lineáris és a lekérhető szolgáltatásokra vonatkozik, magyarul a televíziókra, rádiókra és az on-line video szolgáltatásokra, vagy akár mondjuk egy nemzeti audiovizuális adattárra is vonatkozhatna ez a szabályozás, azt gondolom, hogy ez is túlmegy azon. Senki nem gondolja azt, hogy a digitalizált '30-as évek rádióarchívumában napi rendszerességgel híreket kellene közzétenni. Tehát itt megint arról van szó, hogy olyan széleskörűen sikerült megfogalmazni – pont a definíciók pontatlansága miatt – a tájékoztatási kötelezettséget, ami teljesíthetetlen és végrehajthatatlan.

A sajtó számára adott nyilatkozat visszavonása: a TASZ tapasztalata az, hogy az újságírók nagyon sokszor szembesülnek azzal a problémával, hogy az interjúalany később megpróbálja visszavonni vagy átírni az adott nyilatkozatot. Ezzel kapcsolatban a jelenlegi jogszabályok sem igazán pontosak, illetve a bírói gyakorlat sem egészen jó, azonban ebből az új javasolt szakaszból például kifejezték a gazdasági szereplőket, holott a gazdasági szereplők az egyik olyan csapat, amelyik nagyon sokszor szokott visszavonni nyilatkozatot, pontosan azért, amikor rájönnek, hogy milyen következményei lennének a leadott nyilatkozatoknak, tehát érdemes ezt átgondolni. A nyilatkozat visszavonására vonatkozó szűkítésről azt gondolom, hogy valóban el kellene gondolkodni rajta és valóban felül kellene vizsgálni ezeket a szabályokat, nem feltétlenül ilyen módon.

Utolsóként engedjék meg, hogy a regisztrációról beszéljek egy kicsit. A 22. § szerint valamennyi tartalomszolgáltató köteles lenni regisztrálni magát a hatóságnál. Itt megint a definíciók miatt ez egy olyan széles körű szabályozás lenne, amivel valamennyi szerkesztett képi, hang, szöveges tartalom is beletartozna, ami magyarul azt jelentené, hogy gyakorlatilag a teljes on-line sajtó és sajtón kívüli on-line tartalom is bekerül ebbe a közegbe, tehát a magáncélú honlapok, a családi fényképalbumok és a blogok is bekerülnek ebbe a körbe. Nem tudom pontosan, hogy a definíciók pontatlanságán kívül a jogalkotónak, illetve az előterjesztőknek milyen szándékai voltak, hogy kit kellene regisztrálnia és milyen módon a hatóságnak, azonban érdemes azon elgondolkodni, hogyha ez ilyen formában kerülne elfogadásra, akkor több millió honlap és körülbelül 250 ezer blogregisztrációnak kellene megtörténnie.

Összességében azt tudom mondani, hogy nagyon sok olyan szabály van ebben a javaslatban, amely egyszerűen végrehajthatatlan, egy másik része pedig meglehetősen

restriktív pontosan azért, mert a televíziót, a rádiót, a nyomtatott és az on-line sajtót tulajdonképpen egy módon és egy megközelítésben próbálja szabályozni, nem veszi figyelembe azt, hogy milyen eltérő beavatkozás indokolt az állam részéről ezekbe a piaci folyamatokba.

Én nagyon szépen megköszönöm a lehetőséget, hogy mindezt elmondhattam. Amennyiben lesz valamilyen e-mailcím, ahová elküldhetjük az álláspontunkat, akkor azt nagyon szívesen megteesszük. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a hozzászólását. Közben én itt már kinyomtatott változatban rögtön meg is kaptam alelnök úrtól, de tisztelettel kérem, hogy a ksb@parlament.hu e-mailcímre szíveskedjék átküldeni az álláspontját. És hogyha megengedi, azért annyit hozzáfűzök ahhoz, amit elmondott, én nagyon örülök annak, hogy ilyen konstruktívan álltak hozzá és ilyen részletes anyagot készítettek, és biztos vagyok benne, hogy az előterjesztők ezt alaposan át fogják tanulmányozni, de azt azért higgye el, hogy itt azért nem össze-vissza küldözgetnek anyagokat, nem tudva azt, hogy kinek kell elmondani a véleményüket. Hogyha ön a ksb@parlament.hu-ra a kulturális és sajtóbizottságnak elküldi a véleményét, az a lehető legrövidebb úton fog odakerülni az előterjesztőkhöz és természetesen a szakbizottság érdeklődő tagjaihoz is. Itt azért nem kell attól tartania, hogy a jogalkotás útvesztőiben el fognak tűnni azok a vélemények, amelyeket itt is megfogalmazznak, mert az elején, ha jól értettem, ezt mondta, hogy hiányolja az egyeztetést, hogy össze-vissza mondogatja és küldözgeti mindenki az anyagait. Tehát a lehető legnagyobb körültekintéssel és tisztelettel fogjuk az önök javaslatát is figyelembe venni.

Ki kíván még hozzászólni? Parancsoljon!

Enyedi Nagy Mihály titkár (Nemzeti Média Kerekasztal)

ENYEDI NAGY MIHÁLY (Nemzeti Média Kerekasztal): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Kedves Vendégek! Enyedi Nagy Mihály vagyok, a Nemzeti Média Kerekasztal nevében szólok kényszerhelyzetben, mert az eredetileg bejelentett előadónk, Domonkos Lajos úr nem érkezett meg. Én a kerekasztal egyik ügyvivője és titkára vagyok. Mivel tarthatok attól, hogy a személyem megítélése árnyékolja azt, amit elmondanék, egy mondatot szeretnék erről szólni. Igen, én a Gyurcsány-kormány egyik tanácsadója voltam éppen médiaügyekben. Amikor bizonyossá vált, hogy itt, ezen a téren eredmény nem lesz, én tavaly áprilisban kiléptem a kormány szolgálatából. Véleményem a magyar sajtóban megismerhető, ilyen szempontból azt gondolom, hogy függetlenül szólhatok.

Tisztelt Elnök Úr! A Nemzeti Média Kerekasztal tavaly tavasszal jött létre, éppen akkor, amikor az előző médiatörvény-tervezetek vitája nagy hullámot vetett, és olyan társadalmi és szakmai szervezetek álltak itt össze, amelyek szerették volna a kívánatos magyarországi médiaszabályozással kapcsolatban a véleményüket elmondani és kifejteni. Ezt a munkát mi egy éve megkezdtük. Az önök meghívója az első alkalom, amikor a Magyar Köztársaság valamelyik hivatalos szerve kíváncsi a mi véleményünkre, ezt tisztelettel szeretnénk önöknek megköszönni.

Éppen e hónap 10-én ülésezett az ügyvivői kör, amikor összefoglaltuk az eddig hozott öt állásfoglalásunkat, és egységes szerkezetbe foglalva meghirdettünk egy vitát ezeknek a tartalmáról, hogy amikor várható módon az új kormány médiaszabályozási kezdeményezései nyilvánosságot látnak, akkor ezek már ismertek legyenek. A reálfolyamatok sebessége megelőzött minket, a mi vitánk csak holnap lesz. Időközben az egyéni önálló képviselői indítványok formájában felbukkant javaslatok jelentős ívet futottak be, és gyakorlatilag a csomagból három törvénytervezet már a zárószavazás előtt áll. Ezek lényegi, érdemi módosítására a jogalkotás szabályai szerint valódi lehetőség már nem nagyon van, ennek

ellenére azt gondoljuk, hogy érdemes véleményt mondani, és azt gondoljuk, hogy a kialakult és most elkezdődött párbeszéd olyan lehetőség, amellyel élni szeretnénk.

A kerekasztal első állásfoglalásában amellel tett hitet, hogy a médiaszabályozás kérdéseiben szeretné elérni és ajánlani Magyarország politikai erőinek, hogy térjenek át a konszenzusos demokrácia területére. Mi úgy véltük, talán az lenne a legszerencsésebb, hogyha az elkerülhetetlen médiaszabályozás területén két nagy törvény születne, egy kommunikációs törvény, amelyik a közvetítő platformoktól függetlenül a tartalomszabályozásait kérdéseit és egy konvergens hatósági szervezet kérdéseit tisztázza, és a kérdés jelentősége, fontossága, alkotmányos súlya miatt arra tettünk javaslatot, hogy a közmédia kérdéseit Magyarországon önálló törvény rendezze. A reálfolyamatok nem ebbe az irányba mutatnak. Tudjuk, hogy más jogszabályi alakban sem lehetetlen kihordani ugyanilyen tartalmakat, ezért az eddigi elképzeléseinket következetesen szeretnénk továbbra is képviselni.

Úgy érezzük, hogy nyíltan meg kell mondani, a kerekasztal tevékenységének centrumában a független és normatívan szabályozott nemzeti, közszolgálati médiarendszer létrehozása, szabályozása és irányítási, ellenőrzési, finanszírozási kérdéseinek a rendezése áll. Nagyon fontos, szeretnénk határozottan leszögezni, hogy az a mi szakmai meggyőződésünk, hogy az olyan nemzetek, mint amilyen Magyarország és a magyarság, amelyeknek a piacmérete kisebb, mint a médiamultik üzemnagysága, az a saját kulturális tartalmainak a fenntartását nem bízhatja pusztán piaci eszközökre, elkerülhetetlen a nyelvi, kulturális és állampolgári jogok és érdekek érvényesítése érdekében a piaci folyamatokba való beavatkozás. Ennek leginkább a legkedvezőbb formája a rendezett és szabályozott közmédiarendszer. Úgy érezzük, hogy a hozzáférhető független és minőségi közszolgálati műsor- és tartalomszolgáltatás nélkül nincs, nem jöhet létre és nem fejlődik a tudatos, a jogkövető és a közterheket is vállaló állampolgár.

Egy másik állásfoglalásunkban arra próbáltunk ráirányítani valamennyi figyelmet, hogy a mai napig feltáratlan a magyar médiapiac valósága. Azt tapasztaltuk az előző médiatörvény-kísérletek során is és sajnos a mostani médiacsomag során is, hogy a javaslatok pénzügyi fejezetek, konkrét finanszírozási viszonyrendszerek, arányok feltárása nélkül javasolnak új szabályozási megoldásokat. Meggyőződésünk, hogy elkerülhetetlen a magyar médiapiac valóságának feltárása, az a folyamat, amelyben az elmúlt 8 évben lényegében a kereskedelmi médiák az avított, az analóg, a kulturális tartalmait tekintve lefelé nivelláló kereskedelmi médiumok piacának a védelmében alakultak a reálfolyamatok, és vezettek a közszolgálat terjesztési, finanszírozási, minőségi hanyatlásához és elfajulásához.

Egy következő állásfoglalásunkban próbáltunk arra javaslatot adni, hogy milyen modellben lehetne a magyar közszolgálati média viszonyait újraszabályozni. Ebből én csak egy elemet emelnék ki. A magyar közszolgálati média legnagyobb tragédiája, hogy az elmúlt 10-12 év reálfolyamatai miatt pont azt a képességét veszítette el, hogy a technológiai haladást követve, a műsортípusok fejlődését követve a digitalizációnak és a változó terjesztési és befogadói viszonyoknak a körülményeit és követelményeit követve megújuljon, és minőségileg versenyképesebb maradjon. Éppen ezzel magyarázzuk azt, hogy szerintünk a magyar közmédiarendszer átfogó szerkezeti, szabályozási és finanszírozási megújításáról, félig-meddig talán mondhatnánk, újraalakításáról volna szó. *(Megnézi az óráját.)* Próbálom az időt is figyelembe venni.

A közszolgálati médiumok és a társadalom viszonyáról is szól egy állásfoglalásunk, amelyik azt a témát veti fel, amire a beadott csomaghoz képest a módosító javaslatok miatt volt ugyan reagálás, de amelyik a mi ezzel foglalkozó ügyvivőink szerint nem nyújt végleges és megnyugtató szabályozást arra nézve, hogy hogyan alakul a közszolgálati médiumok és a közönség viszonya. Az a visszajelző rendszer, amelyikben egyrészt a valóságos igényekkel paralel fogalmazódik meg a közszolgálati megrendelés, tehát az a feladatsor – a kódex és a

konkrét feladatsor –, amelyikben a közszolgálati média feladatait és céljait fogalmazzuk meg, és az az út és az a mód, ahogyan ennek a megvalósulását időszakonként – részben az adott közmédia vezetését, részben pedig a műsortartalmakat minősítve, akár elvezetve annak finanszírozási döntéseiig –, a közönség is képes befolyásolni.

Van egy állásfoglalásunk a mozgókép és a médiatörvény összehangolásáról, amelyik arra próbál figyelmet irányítani, hogy a magyar tartalmak, a magyar gyártású tartalmak és a médiatartalmak arányát hogyan kellene viszonyítani.

Tisztelt Elnök Úr! Kedves Érdeklődő Szakmabeliek! Tisztelt Bizottság! Azt szeretnénk hangsúlyozni, hogy mindenképp módot látunk arra, hogy a mediaszabályozás kérdéseiben konszenzus jöjjön létre a társadalom, a társadalmi elvárások, a kormányzati felelősség és a törvényalkotási kényszer erői között. Úgy véljük, hogy itt három kérdésben, három témavilágban félig-meddig már ítélt dologgal állunk szemben, és szerintem mindenki, aki kellő mélységgel mérlegeli a helyzetet, ebben felismerheti a hatalomgyakorlás szakszerűségeinek a kényszerét. Ezzel együtt azt reméljük, hogy a nyitva lévő kérdésekben – merthogy ezek összeresztelt tartalmak, és önállóan nem ítéltetők meg – mód lesz érdemi és konszenzusos jellegű véleménycserére.

Tisztelettel, a tágabb közönség tájékoztatása érdekében hadd mondjam el, hogy www.mediaparlament.hu címen működik az a honlapunk, ahol az előző és a mostani mediaszabályozási törekvésekkel kapcsolatos szakmai és társadalmi véleményeket gyűjtjük és tesszük hozzáférhetővé mindenki számára. Szeretném megemlíteni, hogy a www.nemzetimedia.hu címen hozzáférhető az eddigi munkánk dokumentálása és ennek részeként az „Összefoglaló az első év tevékenységéről” című állásfoglalás-gyűjtemény, amit nagy tisztelettel a bizottság elnökének, alelnökének és az előterjesztőknek átadtam.

Nagyon szépen köszönjük a figyelmüket, bízunk abban, hogy ez a munka folytatható.

ELNÖK: Köszönöm szépen a hozzászólását. Megkérdezem, hogy van-e valakinek még hozzászólása. Parancsoljon!

Gerényi Gábor elnök (Magyarországi Tartalomszolgáltatók Egyesülete)

GERÉNYI GÁBOR (Magyarországi Tartalomszolgáltatók Egyesülete): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Gerényi Gábor vagyok, a Magyarországi Tartalomszolgáltatók Egyesületének elnöke. Ez az egyesület tömöríti a Magyarországon dolgozó legnagyobb internetes tartalomszolgáltató vállalatokat.

Első körben mindenképp meg kell jegyeztem, hogy a törvényszöveg ötletét, tehát hogy a tömegkommunikációs alapjogokat, a média és a közönség egymáshoz egy külön törvényben szabályozzuk, ezt az egyesületünk – tagjainkkal konzultálva – jó ötletnek tartotta és tartja is. Azt is jó ötletnek tartjuk, hogy ez a szabályozás valamilyen módon akár az internetes szövegtartalom viszonyrendszerére is kiterjedjen, amennyiben tényleg arról van szó, hogy bizonyos alapjogokat szabályoz.

Ezzel szemben azt találtuk, hogy ez az igen részletes szabályozás ezt a fajta megközelítést azért nem szolgálja, mert túlságosan a részletekbe megy, és az egyes részletek nehezen alkalmazhatók az on-line média viszonyrendszerére. Miért? Igazából három fő indokom van, és a törvényjavaslat részleteibe bele se mennék, hiszen most már viszonylag részletesen kitárgyalták az előttem szólók is, és úgy gondolom, úgy érzem, hogy nagyjából a konszenzus felé fog haladni ez a folyamat. Bizonyos dolgokat az élet válaszolt meg, például az interjú-letiltási törvénycikkelyt épp Biszku interjújának a sorsa, a Mandiner blog válaszolta meg, hogy nem jó, hogyha túl szélesen hagyunk ilyen interjú-letiltási jogosultságok akár bizonyos közszereplők vagy volt közszereplők esetében.

Visszatérve az alapkérdésre, én csak ezt a három vetületet szeretném röviden önöknek vázolni, hogy miért nem szerencsés ez a platformfüggetlen szabályozás, tehát ami azonos

alapszabályozás alá veszi az internetet, a nyomtatott sajtót és a sugárzott sajtót. Az első és nagyon fontos szempont a jogi szempont, mégpedig az, hogy az internetes tartalomszolgáltatást ma már igen részletesen szabályozza – ennél a törvénynél is részletesebben talán – egy hatályban lévő törvény, ez az először 2001-ben, még az előző Fidesz-kormány alatt elfogadott, az informatikai kormánybiztosság által előkészített törvénycsomag, az elektronikus kereskedelemről szóló törvénycsomag, amit azóta a változó és újonnan megérkező európai uniós irányelvek alapján az aktuális kormányok mindig update-eltek, frissítettek, és ma azt tudjuk rá mondani, hogy ez egy szakmailag viszonylag talán a legpontosabb jogi szöveg, ami kiegészítésre nem szorul. Ezzel szemben ez a mostani, az asztalon fekvő törvénycsomag ezzel a már hatályban lévő joganyaggal több ponton, tételesen ütközik, több ponton szükségtelenül pongyola hozzá képest, így a két dolog jogi harmonizálása mindenképpen szükséges.

A másik ilyen vetület a tartalmi vetület. Szerintem ma már mindannyian használjuk az on-line médiát, és azt látjuk, hogy sokkal-sokkal színesebb, és sokkal-sokkal többféle tartalomszolgáltatással találkozik az ember, mint a média bármely más szegletében, és ebből következően, hogy ennyiféle tartalom van, nagyon-nagyon nehéz általános irányelveket megfogalmazni. Ennek a törvényjavaslatnak valójában nagyon tiszteletre méltó törekvései az egyes pontokon, szinte minden ponton ütközik egy-egy olyan társadalmilag fontos internetes médiaszolgáltatás működési elvével, amit nem szeretnének – szerintem ebben a teremben senki sem szeretné –, hogy eltűnjenek például azok a fogyasztói vélemény-visszajelző fórumok, ahol valaki elmondhatja egy termékről, hogy jó-e vagy rossz, mi az ő véleménye. Ha azt mondom, hogy jó, akkor az burkolt reklámnak minősülhet akár a törvény alapján, ha azt mondom, hogy rossz, akkor meg általában a rágalmozási és becsületsértési pereknek az esélye van benne ebben a dologban.

Ugyanígy nehezen alkalmazható például a terjesztő felelőssége, amit egyébként például az elektronikus kereskedelemről szóló törvény nagyon részletesen és nagyon pontosan szabályoz, itt is szükségtelenül pongyola megfogalmazások jönnek a létező szabályozás mellé. Nagyon-nagyon nehéz lenne megoldani azt, hogy kiskorúak tényleg ne férjenek hozzá 100 százalékos biztonsággal a káros tartalmakhoz, ugyanis ma már például nem lehet végigmenni úgy egy újságos standon, hogy ne láthatná, ne juthatna hozzá bárki a káros tartalmakhoz.

A mai internetes médiapiacra ma már versenyben állnak egymással a különböző, hazai és nemzetközi internetes tartalomszolgáltatók, és megfigyelhető, hogy itt olyan külföldi óriáscégek, olyan vállalkozások is vannak, amelyeknek a tőzsdei értéke, a kapitalizációja nagyjából, jobb esetben felül is múlja a teljes magyar éves összterméket. Rogán képviselő úr talán megbocsát, ha most elé tárom azt, hogy ha akaratlanul is, de tanúja voltam annak, hogy egy ilyen külföldi tartalomszolgáltatónak a szolgáltatását használta; sajnos mögötte ültem, ezért nem tudtam kikerülni, de a régi jó viszonyunkra való tekintettel szerintem megbocsát. Tehát ő is egy ilyen Magyarországon nem megtelepedő, külföldi internetes tartalomszolgáltató szolgáltatását használta, aki bizonyosan nem fog ennek a törvénynek a hatálya alá esni, viszont a magyar piacon ma már óriási szeletet kivesz nemcsak nézettségben, hanem bevételben is.

Tehát itt a magyar piacon konkrétan külföldi vállalkozások, Magyarországon nem megtelepedő vállalkozások 10 milliárdos nagyságrendben már ma is visznek ki bevételt. Ez az arány valószínűleg fokozódni fog, hiszen még egyszer mondom, nagyon-nagyon befolyásos vállalatokkal, nagyon-nagyon nagy tőkeerejű vállalatokkal van dolgunk, és úgy gondolom, a parlamentben ülő egyik pártnak sem volt a programjában az, hogy fontos piaci területeket egy kemény szabályozással átadjunk külföldi szereplőknek. Márpedig, ha a Magyarországon megtelepedő tartalomszolgáltatók keményebb, szigorúbb szabályozás alá esnek, ez bekövetkezhet. A külföldiekkel nem nagyon tudunk mit csinálni, és már itt vannak, és már

növekszenek, ennek óhatatlanul az lesz az eredménye, hogy a külföldiek javára módosulnak tovább az arányok, esetleg – ami egy másik meglátás még Simon Évától –, még egy másik mellékhatásként a magyarországi tartalomszolgáltatók a tevékenységüket külföldre helyezik át, ami szintén adóbevétel-kiesést, szintén piacvesztést és a többi okoz.

Arra kérem önöket, hogy ezt a három argumentumot, a tartalmat, a jogit és a gazdaságit mindenképpen együttesen fontolják meg, és a szabályozás ebbe az irányba, ennek megfelelően módosulhasson. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a javaslatait, fölvetéseit. Valóban fontos, hogy kiegészítette azt is, amit Simon Éva az előbb elmondott, nyilvánvalóan ezen el fognak gondolkodni az előterjesztők, amennyiben szükséges. Amit én személy szerint szeretnék kiemelni, és fontos, hogy elmondta, és nagyon köszönöm, ami a Biszku-ügy kapcsán kialakult polémiából elég jól kirajzolódott, amiből szerintem az látszik, hogy kifejezetten a szabadságjogok és a sajtó jogainak a kiszélesítésén gondolkodunk. Én szeretném itt a jelenlevő szakmai képviselőkkel is ismertetni azt a határozati javaslattervezetet, amelyet hétfőn nyújtottunk be a parlament elé, mert ez még kibővült egy-egy tagmondattal az utolsó pillanatban, mert nemcsak a sajtóra, hanem a történettudományra is szeretnénk fókuszálni, a Biszku-ügy ugyanis erre is ráirányította a figyelmet.

Ez így hangzik: „Az Országgyűlés felkéri a kormányt, hogy vizsgálja meg a személyiségi jogok hatályos jogi szabályozását, és tegyen javaslatot arra nézve, hogy a történelmünk szempontjából is kiemelkedően fontos dokumentumfilmek és történelmi dokumentumok nyilvánosságra hozatala ne legyen minden esetben kizárható személyiségi jogokra hivatkozással, azaz hogyan lehetne feloldani a személyiségi jogok, kép- és hangfelvétellel való rendelkezés és a tájékozódáshoz, tájékoztatáshoz, igazság megismeréséhez való jog, valamint a művészeti szabadsághoz és a tudományos kutatás szabadsághoz való jog kollízióját. Az Országgyűlés egyben felkéri a kormányt, hogy 2010. szeptember 30-ig terjessze be javaslatát.” Én ezt egy rendkívül fontos határozati javaslattervezetnek tartom, képviselőtársaimmal, Menczer Erzsébettel és Karvalics Ottóval együtt hétfőn be is nyújtottuk a parlament elé, tehát még egyszer vissza fog a határozati javaslattervezet a bizottság elé kerülni, én ebben kérem a képviselőtársaim támogatását is, és akkor remélem, hogy a parlament ezt a határozati javaslattervezetet el fogja fogadni.

Nyilvánvalóan ez egy olyan kérdés, ami a médiaszabályozás területén is egy új felületet nyit, de talán, még egy kicsit visszatérve Simon Éva előbbi megjegyzésére, hogy túl kaotikus a média szabályozása, szerintem Rogán Antal és Cser-Palkovics képviselőtársaimnak az a kezdeményezése, hogy egy új keretjogszabállyal rendezzük a média bizonyos ügyeinek a sorsát, és hogy a működésének valóban valamilyen módon határozzuk meg a kereteit, ezzel azt az irányt akarták megnyitni – és mi ehhez csatlakozunk –, hogy ez a szabályozás egyszerűsödjön, és átlátható legyen. Tehát nyilvánvalóan újabb szabályozások fogják ezt követni, és azoknak a problémáknak a megoldása, amelyeket úgy érzem, hogy joggal vetett föl, hogy bizonyos jogszabályokat ennek a jogszabálynak a tükrében is majd át kell gondolnunk, és e tekintetben ez a határozati javaslattervezet is nyit egy újabb felületet, amire a kormánynak is és a jogalkotásnak is választ kell adnia. Köszönöm szépen.

Megkérdezem, van-e még a szakmai szervezetek, vendégeink részéről valakinek észrevétele? Parancsoljon! *(Körmendi Gábor megbotlik egy mikrofonkábelben.)* Kérem, hogy a sajtó szabad működését ne akadályozzuk a mikrofon tönkretételével. *(Derűltség.)*

Körmendi Gábor (www.juj.hu)

KÖRMENDI GÁBOR (www.juj.hu): Szép napot kívánok! Körmendi Gábor a nevem, és egy speciális tartalomgyártó csapat nevében, a juj.hu nevében jöttem, mi on-line videotartalmat készítünk csak az internetre. Tehát ez egy elég fura helyzet, és bevallom

őszintén, és csak annyit kérdeznék elnök úrtól, hogy valóban úgy érzi-e, hogy ez egy széles szakmai vita, merthogy a leginkább fejlődő médiatartalmak nincsenek itt igazából képviselve, Gerényi úr kivételével. Teljes mértékben elismerem azt, hogy a MÚOSZ-t, a katolikus újságírókat, a kerekasztalt meg kell hallgatni egy ilyen helyen, de én hiányolom azokat az embereket, akik most a legtrendibb tartalmakat készítik az interneten vagy esetleg a televíziókban, ugyanis ez a törvény számunkra – egy szóval – elfogadhatatlan, és nem azért, mert a sajtószabadságot alapvetően megnyirbálja, amit önök tenni kívánnak, hanem azért, mert alapvetően teljesen ellehetetlenítik a munkát.

Oknyomozó újságírók védelméről beszélnek, miközben bebizonyosodott, hogy Magyarországon tényleges oknyomozó újságírás csak nyomokban lelhető fel, csak dosszié újságírások vannak. Önök, kedves politikusok, érdekeiktől vezérelve juttatnak el különböző helyekre, különböző dossziékat, és utána azokból balhé van, és ezek kerülnek rendőrségi vagy nyomozati szakba. Szóval, szerintem ezt a vitát hogyha itt le kívánják zárni, akkor én ezt csak úgy tudom értékelni, hogy ez nem volt vita. Meghívták azokat a szervezeteket, akiket mindig meg szokás hívni, de gyakorlatilag itt érdemi munka nem folyt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a megszólalását. Mikor érkezett egyébként?

KÖRMENDI GÁBOR (www.juj.hu): Az elejétől itt vagyok, és teljes mértékben végighallgattam az egészet.

ELNÖK: Ha az elejétől itt van, és végighallgatta, azért ne haragudjon, ez enyhén szólva durva, amit itt elmondott, és megmondom, hogy miért. Személyemre nézve is sértő. Én egy hónapja vagyok a Magyar Köztársaság országgyűlési képviselője, azt megelőzően a Magyar Írószövetség titkára voltam. Azt mondta, hogy önök, politikusok dossziékat bújtatnak újságíróknak a kezébe. Nem tudom, hogy ezt kinek célozta, de gondolom, nyilvánvalóan nem annak, aki az elmúlt időszakban elég távol tartotta magát bizonyos politikai dolgoktól. Most szakpolitikusként itt ülök a parlamentben, az a feladatom, hogy egyrészt azokat a választókat képviseljem, akik ide juttattak – egyéni körzetet megnyerve –, másrészt az a feladatom, hogy a kulturális életet képviseljem a jogalkotáson belül, és ezt a feladatomat következetesen végig is fogom vinni. Ezek után kifejezetten sértő volt mindaz, amit elmondott. Soha életemben senkinek nem bújattam a zsebébe, kezébe, táskájába dossziékat, és nincs is ilyen szándékom; szerintem ön bizonyos dolgokat alapvetően félreért.

Másrészt az elmúlt három napban nem egy sajtóterméknek nyilatkoztam azt – tessék visszakeresni, éppen az interneten is, tegnap pont a Hírszerzőnek adtam ezzel a kérdéssel kapcsolatban interjút –, mindenkit várunk, ide be lehetett jelentkezni. Nyilvánvalóan eleve ilyen gyorsan, Karácsony képviselőtársam felvetését követően minden szakmai szervezetet nem tudtunk közvetlenül elérni, de akit tudtunk, azt elértük. Azokat a területeket, amelyeknek vannak szakmai szervezeti képviselői, azokat próbáltuk megszólítani és elhívni, de azt nyilatkoztam, azt mondtam a bizottsági ülést követően is, akikkel beszéltem, hogy mindenkit szívesen várunk, szeretettel várunk, jelentkezzen be, és fog belépőt kapni.

Most is volt olyan fölszólaló, ön előtt is, aki konkrétan nem kapott meghívást, mégis eljött, fontosnak érezte, hogy elmondja itt, a bizottság előtt a véleményét, tisztelettel végighallgattuk, és amit elmondott, azt valószínűleg, hitem és reményem szerint a jogszabály előterjesztői hasznosítani fogják, és mi is a munkánk során hasznosítani fogjuk. Önnek is szót adtunk, pedig, mint jelezte, nem kapott külön meghívást, és önt is tisztelettel végighallgattuk, és ha mások is szót kérnek, akik nem kaptak meghívást, de itt vannak, azok is lehetőséget fognak kapni arra, hogy megszólaljanak.

Nem mondtuk azt, hogy ez egy széles körű társadalmi vita. Hogy mondhattunk volna ilyet? Az nem lett volna igaz. Ez egy olyan vita, amely a bizottság tekintélyét, lehetőségét és a

Magyar Köztársaság Parlamentjének a kereteit nem túlfeszítő módon lehetőséget ad arra a szakma képviselőinek, hogy elmondják a véleményüket. Ha tetszik, összekötöttük az előterjesztőket a bizottságon keresztül a szakmai vélemény megfogalmazóival. Én ezt egy érdemnek, én ezt egy eredménynek tartom, és örültem annak, hogy ebben a kérdésben valamennyi párt képviselője megegyezett, hogy ilyenre szükség van, az eddigi fölshólasok is ezt igazolták vissza. Én annak is örülök, hogy ön elmondta a véleményét, csak szerintem félreértett bizonyos dolgokat, és most itt, ebben a körben is arra kérem, hogyha máskor, sajtó ügyekben fogunk ilyen típusú meghallgatásokat tartani, akkor is jöjjön el, és mondja el a véleményét, és mindig lehetőséget fogunk önnek és az önökhöz hasonló tartalomszolgáltatóknak is biztosítani. Köszönöm szépen.

Más hozzászólas van-e? (*Nincs jelentkező.*) Nincs. Akkor a képviselői kör jön természetesen. Nagyon szépen köszönöm meghívott vendégeinknek a hozzászólasokat, maradjanak velünk, folytatjuk a napirend tárgyalását képviselőtársaim hozzászólasaival. Megkérdezem, hogy a képviselők közül ki kíván hozzászólni. Novák képviselő úr jelezte először, utána Mandur képviselő úr, majd Gyutai képviselő úr. Parancsoljon!

Képviseelői hozzászólasok, észrevételek

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen minden szakmai szervezetnek, amelyek megtisztelt minket az észrevételeivel. Bár láttam, hogy többen zavarban voltak az idő rövidege miatt mind a felkészülesi idő tekintetében, mind a megszólalási idő tekintetében, nem is volt ez egyértelműsítve, hogy itt milyen hosszan beszélhetnek, mit mondjanak el. Láttam én rajtuk ezt a zavart, és azért azt valóban megállapíthatjuk, hogy ezt társadalmi vitának sovány nevezni.

Azért visszautasítom elnök úrnak azt a megjegyzését, hogy ne tudám, ahogy az elején mondta, az igekötők használatát. Ezt nem mind csak az Anyanyelvápolók Szövetségének lelkes tagja utasítom vissza...

ELNÖK: Humor volt, képviselő úr, humor volt.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tartalmilag is úgy gondolom, hogy igenis visszaélt azzal a többséggel a kormányoldal, ami nem arra van, hogy sorozatosan már-már üzemszerűvé tegyék azt, hogy rendkívüli eljárás keretében módosítják a napirendet, és nem lehet tisztességesen fölkészülni még nekünk képviselőknak sem, hogy gyakorlatilag nulla munkanapot adnak meg közel 100 oldalnyi, médiaszabályozást előkészítő törvényjavaslatnak a megvitatására vagy módosító javaslatok benyújtására. Most szép dolog itt hallgatni az észrevételeket, sajnos jelentős részét már nem tudjuk beépíteni.

Külön kiemelném a Nemzeti Média Kerekasztal, a Társaság a Szabadságjogokért és a Magyar Katolikus Újságírók Szövetségének észrevételeit, számomra ez a három volt a leghasznosabb, bár az utolsónak szólóval is tulajdonképpen, a lényegével, egyetértettem. Sajnos hiába nyújtottunk be ezekre a kérdésekre is javaslatot, amit például Szikora József elnök úr jelzett, hogy az indokolás nélküli visszahívhatóság nem vetít előre komoly szakmaiságot, hogy minek akar megfelelni. Mi is benyújtottunk erre javaslatot, sajnos ezt is lesöpörték, miként az újraválaszthatóságot sem tartjuk egy egészséges lehetőségnek egy ilyen esetben.

Örültem volna, ha megszólalnak, úgy látom, a szerénységük miatt nem tették szóvá azt, hogy a közszolgálati testületben nem kapnak helyet az újságírók és tartalomszolgáltatók szervezetei. Mi ezért itt vertük az asztalt, ellenzékiek, magam tettem erre konkrét javaslatot akár már csak arra leszűkítve, hogy tényleg az újságírók és a tartalomszolgáltatók képviselői ugyanúgy kapjanak helyet, mint ahogy mondjuk a kulturális szervezetek képviselői. Hiszen például az etikai kódexet ahogy fölvettem, gondolom, a BBC etikai kódexénél is, bár nem

tudom, de azért gondolom, ott is részt vesznek az összeállításában, vagy részt vettek az összeállításában a szakmai szervezetek, újságírók, és nagyon sajnálom, hogy itt nem vehetnek részt ennek a kialakításában. Úgyhogy a felvetések jó része alapján sajnos valóban meg kell, hogy állapítsuk, hogy idejé múlt.

Valami viszont valóban előremutató és leleplező, ami még a mi figyelmünket is elkerülte, például ilyen apró jogharmonizációs észrevételek, mint a titoktartási kötelezettség és jogosultság közötti különbség, ami lényegében azt eredményezheti, hogy beszélhetünk itt a szavak szintjén és az indokolás szintjén arról, hogy az oknyomozó újságírást segítenék, valójában az összes, a szabályozás egésze valóban abba az irányba mutat, hogy inkább ellehetetlenítenék azt. Lehet, hogy nem is mindegyik szándékos javaslat volt, az mindenesetre megint bebizonyosodott, hogy ilyen gyorsan még maga az előterjesztő sem volt képes egy alapos, jogharmonizációs folyamaton túlesett javaslatot letenni az asztalra. *(A vendégek felé.)* És még egyszer köszönöm az észrevételeiket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Lehet, hogy félreértette, amit az ígkötőkkel kapcsolatban mondtam. A legutóbbi ülés után már jeleztem, hogy nem kell mindent nagyon komolyan venni, de majd csak összezsizsolódunk. Alakul ez, alakul, szépen, lassan, most már a 4. ülésünknel azt hiszem, hogy elég jól haladunk előre e tekintetben. *(Derültség.)*

Mandur képviselő úr!

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Én azzal kezdeném, hogy nem kommentálnám sem a tisztelt média képviselőinek a hozzászólását, sem az elnök úr kiegészítő mondatait, amiket fűzött a különféle megjelent tisztelt vendégeink mondataihoz. Ezt meg kell köszönni, és nyilván, hogy Karácsony Gergelynek, mint alelnöknek is ez volt a célja ezzel a mai összejövettel, hogy meentsük, ami még menthető ebben a kérdésben. Tehát, ha még van egy törvény, amely még nem zárult le, legalább annyi esélyt adjunk, hogy legalább ebben a bizottságban megnyitjuk egyfajta fórum lehetőségét, mert azért ez többre ez igazából most nem alkalmas. Ezt többen is megemlítették, ki határozottan, ki kevésbé azt, hogy ezt azért ne nevezzük társadalmi vitának vagy egyeztetésnek, enyhén szólva. Nem lenne túl szerencsés a parlament részéről, hogyha ezt így kezelnék. Egy kicsit brigádnapló hangulata van a dolognak, ki lehet pipálni, be lehet írni, majd lehet rá hivatkozni a későbbiekben, hogy mégis megtörtént a parlament keretei között ezeknek a törvényjavaslatoknak, ha úgy tetszik, a szakma előtti megvitatása. Na, ettől azért óvnám magunkat, hogy ilyen huncutságokra adjuk a fejünket, mert erről szó sincsen.

Jobb lett volna folytatni azt a munkát, ami egyébként annak idején a médiatörvénnyel kapcsolatban egyszer elkezdődött, együttműködve az akkori ellenzékkal, és nagyon hosszú előkészítő munka után mégis tett egy kísérletet a mi kormányunk az ellenzékkal – Cser-Palkovics képviselőtársával, akivel közösen nyújtották be ezt a csomagot – arra, hogy teljes összefüggésében próbáljuk meg egy olyan médiatörvény-tervezetet letenni az asztalra, ami megpróbálja teljeskörűen átölelni a témakört. Én sajnálom így utólag is azt, hogy az nem jutott a célba. Pont Cser-Palkovics képviselő úr egy évvel ezelőtt, június 15-én nyilatkozta azt az Origonál, hogy nem fogja támogatni a végén a törvénytervezetnek az elfogadását, mert például a közmédiák függetlenségének a garanciáit nem látja benne biztosítottnak az akkori törvénytervezetnek, de vannak részletkérdések, amiben még nem jutottunk dűlőre, és miután kétharmados törvény, és nem volt kétharmada az akkori kormánynak, így aztán nem is lehetett ezzel így dűlőre jutni.

Én azt tartottam volna szerencsésnek, hogy azt a folyamatot, illetve azt a törvénytervezetet, amit már sokszor átvettünk, és volt egy nagyon nagy konszenzus benne, hogy afelé kéne menni, és volt egy társadalmi vita. Emlékeznek rá, van ennek módszere,

elnök úr, hogy ne állítsuk ilyen kihívások elé a szakma képviselőit, hogy azt mondjuk, hogy találják meg ilyen kalandjáték keretében, hogy melyik e-mailcímre kell majd biztosan elküldeni a véleményüket. Mi kitettük a parlament honlapjára, és a parlament honlapján keresztül egy egycsatornás rendszerben mondtuk azt, hogy ide tessék beküldeni, itt a bizottság, és erre megvan a fölkészült, illetékes és illetékességgel bíró apparátus, aki ezeket szakszerűen, korrektül, ahogy ezt egyébként az írott és az íratlan szabályok is előírják, komolyan véve dolgozzuk föl. Miután mi nem vagy ebben a pillanatban előterjesztők, bár még azért még mindig egy kicsit kétséges, hogy ki az illetékes elvtárs, abban, hogy kinek kell egyébként beküldeni, mert valószínűleg e-mailcímére el lehet küldeni a két előterjesztőnek is, hiszen ők lesznek azok, akik majd fognak abban például nyilatkozni, hogy mit fogadnak be, mit nem fogadnak be a gondolatok közül. Mi ebben a struktúrát illetően egy bizottság vagyunk, akinek meghatározott feladata van a Házzsabály szerint.

Nos, a javaslatom, mert az ember már csak ilyen, hogy tesz javaslatokat. Ezt a demokrácia tűzoltó tevékenységet még lehetne kármenteni, a kármentesítő folyamatunkat lehetne még azzal javítani, hogy ha már ez a helyzet alakult ki, és tudjuk, ma az a javaslat, hogy nyáron folytassuk le az általános vitát, és a Házzsabály szerint addig lehet benyújtani módosítókat – ezt ön is megerősítette –, és majd ősszel lényegében a parlament már a részletes vitában foglalkozna ezzel a kérdéssel. Nincs annak különösebb akadály, ezt néha, mint levezető elnök is gyakoroltam, ha például egy képviselő fölállt, és azt kérte, hogy ne az általános vita lezárásánál fejeződjön be a módosító javaslatok benyújtási lehetősége, hanem találjunk egy későbbi időpontot. Ez például volt az ülésnap vége, volt az, hogy másnap délig vagy következő nap 4 óráig és így tovább, és így tovább. Nyilván annak függvénye volt ez a kérdés, hogy a dolog fontosságára való tekintettel megadni a lehetőséget az érintetteknek arra, hogy kapjanak időt és lehetőséget arra, hogy megfogalmazhassák normálisan, adjunk egy esélyt például a képviselőknek, hogy átgondoltan nyújthassanak be módosító javaslatokat.

Most az lenne a tiszteletteljes javaslatom, hogy ha már ennyire szeretnék, hogy általános vitát folytassuk le, hát, folytassuk le az általános vitát, és mondjuk azt ki, és az Országgyűlés hozzon arról döntést, és kezdeményezze ez a bizottság, hogy módosító javaslatokat az egyáltalán fönt lévő T/363. törvényjavaslathoz mondjuk, az őszi ülészak első ülésnapjának a végéig lehessen benyújtani. Ez szerintem egy nagyon korrekt ajánlat, és akkor még valamit mentettünk abból, ami még menthető, és még megpróbálnánk akár önök, akár a bizottság – mi kitaláltunk parlamenti kereteket –, nekem az volna a legjobb, ha kormánypárti keretekben még a nyár folyamán, ami nem szerencsés és jó ajánlat természetesen, hogy a vakációban kell egyébként a szakmát esetleg szintén ugráltatni – idézőjelbe téve –, hogy társadalmi vitát próbáljunk folytatni most már a beszorított keretek között, de ha csak ennyi a lehetőség, akkor legalább éljünk azzal a lehetőséggel, hogy azt mondjuk nekik, hogy végigvesszük ezt a leckét, mert rengeteg probléma van, ez jól látszik. Rengeteg van, ez jól látszik, rengeteg van, sajnos rengeteg ennek a problematikája, és ne hozzuk az Országgyűlést abba a helyzetbe, hogy elfogadunk egy nagyon rossz törvényt, és aztán majd azon fogunk pislogni, hogy rosszabb lett a helyzet, mint volt, sok tekintetben talán jobb lett, de nagyon sok tekintetben rosszabb lett. Az 1996-os I. törvény elfogadásánál pezsgőt bontottak az akkori pártok, 90 százalékos többséggel elfogadtak egy médiatörvényt, és mindenki szentül meg volt győződve, hogy ez valami fantasztikusan nagy dolog, ami itt most történt, és nagyon-nagyon jól fogunk dönteni, ma meg csak kritikát tudunk erről mondani leginkább. Egy jó megjegyzés van, legalább elindulhattak a kereskedelmi tévék és a rádiók, aztán a többi meg abszolút kritikus. (*Novák Előd: Az sem volt jó.*) Bár tudom, a Jobbik elmondja, hogy az sem volt jó, mert hiszen ma abban a helyzetben vagyunk, hogy mától minden másképp lesz. Nos, én ezt javaslom, és javaslom a bizottságnak, hogy erről szavazzunk is, szavazzunk erről a felvetésemről, őrizzük meg a parlament tekintélyét, és tekintsük ennyire fontosnak azt az ügyet, amelyről beszélünk, meg a szakmát is, meg elnézést, nekünk, mint a demokrácia

őreinek, és főleg, akiknek kétharmados többségük van, szemük előtt kellene lebegjen, hisz önök a garanciái annak, hogy a független média az valóban független médiaként tud működni, és olyan törvényi kereteket és normákat fog meghatározni, ami számukra ezt a fajta demokratikus szabadságot, ami alapérték és alapkérdés, tudjuk-e biztosítani, vagy megyünk egy kicsit olyan irányba, ami kaukázusi bizonyos országokban figyelhető meg a médiaszabályozásban. Ezt itt a fölszólalók jó része nagyon kulturáltan, de nagyon határozottan elmondta, ez világos, de mi, mint politikusok egy kicsit sarkosabban is fogalmazhatunk. Ez azért nem lesz jó, ez nem Európa! El kell döntenünk, keletnek vagy nyugatnak megyünk, merre tart ez az ország. De ezt akkor el kell dönteni, és ennek megfelelő szabályozásokat kell egyébként létrehoznunk. Vagy Bizánc, vagy demokrácia, vagy esetleg felvilágosult abszolutizmus. Mert lehet, hogy most már majd ezt is meg kell kérdeznünk, hogy mi lesz ennek a vége, hiszen van egy alkotmánymódosítás is előttünk, amint látjuk a programban. No, itt most pontot teszek a végére. Elnök úr, én kérnék tisztelettel a föltett kérdésemről egy szavazást is megtartani.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Hihetetlen hatással vannak ránk a kamerák különben, meg a sajtó szakmai képviselőinek a nyilvánossága. Szerintem, ha egy kicsit továbbmegy a képviselő úr, egészen visszajutunk az ókorig, Bizánc előtti időkhöz is. Én szeretnék néhány dolgot tisztázni mindabból, amit itt elmondott.

Először is azt mondja, hogy ezt mi nevezzük társadalmi egyeztetésnek, mert ez egy kisebbfajta fórum volt, ezt a kifejezést használta. Bocsánat, szeretném ismertetni képviselőtársammal is a mai, az ön által is megszavazott napirendi pont címét: „Tájékozódás a médiaszabályozással kapcsolatos újságírói szakma álláspontjáról”. Nem látom, hogy ide az lenne írva, hogy társadalmi egyeztetés. Nem is állítottuk, hogy ez társadalmi egyeztetés lenne, az előbb Körmendi Gábornak adott szigorú válaszómban is azt jeleztem, hogy nem volt ilyen szándékunk. Nem hazudtuk azt a nyilvánosságnak, nem csaptuk be a nyilvánosságot, a szakma képviselőit és magunkat se azzal, hogy ez egy társadalmi egyeztetés lenne. Azt mondtuk, hogy akceptáltuk az ellenzék kérését, én magam is a bevezetőmben az elején elmondtam, személy szerint is fontosnak tartottam azt, hogy legyen egy párbeszéd, legyen egy együtt gondolkodás, hallgassuk meg a szakma képviselőit.

Meghallgattuk a szakma képviselőit, és nem lehet azt mondani, hogy érdemtelen képviselőit, mert olyanok jöttek el, és olyanok szólaltak meg, akik régóta nagy tiszteletben álló tagjai a magyar újságírásnak. Hogyha az ő véleményüket hallgattuk, én nem azt hallottam ki az egészből, amit ön, képviselő úr, hogy itt kármentésre lenne szükség, hogy itt katasztrófa van, hogy itt egy rossz törvényről lenne szó. Sőt, még az eddig lezárt jogszabályok esetében, amelyeknek már túl vagyunk az általános vitáján, még azok esetében is azt hallottuk nem is akárkitől, Czeglédi elnök úrtól hallottuk, akinek igen nagy tapasztalata van közmédiium kuratóriumi elnökeként. Azt hallottuk tőle, hogy egyetért azzal, amin túl vagyunk, hogy igen, jól tettük azt, hogy ezeket a testületeket ebben a formában nem visszük tovább. Olyan megerősítést kaptunk, ami abszolúte visszaigazolja azt, hogy a kormányoldalnak és az előterjesztőknek a szándéka nemcsak hogy jó volt, hanem szakmailag megalapozott. De én, mondjuk Eötvös elnök úrnak, a Magyar Újságírók Országos Szövetsége elnökének a megszólalásában is azt hallottam, hogy egyáltalán nincs itt olyan nagy baj, mint ahogy azt néhány sajtótermék megpróbálta beállítani. A válaszadási kötelezettségnél is azt mondta, hogy nincs itt szükség tűzoltásra, legfeljebb finomítani kell bizonyos dolgokat, és át kell gondolni. Azért vannak itt az előterjesztők, azért van itt a bizottság, hogy ezeket a finomításokat megtegyük. Ahogy a TASZ például, itt közben én belelapoztam a javaslatba, paragrafusról paragrafusra megy, és javaslatokat tesz, ez egy olyan dolog, amiről lehet gondolkodni, amire azt lehet mondani, hogy van itt egy hiteles javaslat, és nézzük meg, hogy ebből beépíthető-e valami, vagy nem; erre van lehetősége az előterjesztőknek.

Ne csináljunk már úgy, képviselő úr, mint hogyha az általános vita lezárása után megszűnne a lehetősége annak, hogy itt újabb módosító indítványok bejőjenek. Önök mindig, ezzel a most beterjesztett ügyrendi javaslatával is azt akarja sugallni a szakma képviselőinek, hogy mi az általános vita lezárásával elzárjuk végképp annak a lehetőségét, hogy az ő véleményük beépüljön a törvényjavaslatba. Ez egyszerűen nem igaz, ez egyszerűen csúsztatás. Ön nagyon jól tudja, volt parlamenti alelnökként van megfelelő rutinja, hogyha ez a bizottság a mai megbeszélés után és az írásban beérkező javaslatok után úgy látja, hogy fontos valamit beemelni abból, amit éppen a TASZ, éppen a MÚOSZ, éppen a MÚK és sorolhatnám tovább a szervezeteket, éppen az elektronikus újságírók, éppen az olyan tartalomszolgáltatók, akik eddig még jogilag nem voltak szabályozva. Tehát önök is írhatnak konkrét javaslatot (*Körmendi Gábor felé.*), hogy a 12. szakaszban azt javasolják módosítani, hogy, és akkor nem fogják azt mondani, hogy ez itt egy bohózat. Le lehet ezt így írni konkrétan, hogy a 12. paragrafusban ezt javasoljuk módosítani, és akkor ez a bizottság akár szeptemberben is, a szeptemberi első ülésén azt mondhatja, hogy ebben és ebben a kérdésben bizottsági módosító indítvánnyal élünk.

Ne csúsztassunk már, képviselő úr, ne mondjuk azt, hogy ez az egész egy fölösleges hókuszpókusz volt, amit ki lehet pipálni, és akkor inentől fogva lehet rá hivatkozni. Ennek a mai megbeszélésnek súlyos tétje volt, ennek a mai megbeszélésnek súlyos következményei lehetnek. Ennek a mai megbeszélésnek, amit ön fórumnak degradált le, megsértve ezzel az itt jelenlévő szakmai képviselőket is, valóban olyan tétje volt, ami hosszú távon meghatározhatja ennek a területnek a jogi szabályozását. Szeretném arra fölhívni mindenki figyelmét, hogy ez egy feles törvény, ez nem egy kétharmados törvény. Itt nem arról van szó, hogy mi bebetonozunk valamit hosszú távra valamit a kétharmadunkkal visszaélve! Ez a törvény, amelyről itt vitatkoztunk, amelyhez javaslatokat lehet megfogalmazni, ez egy politikai váltás esetén adott esetben módosítható. Itt nem arról van szó, hogy olyan módon akarjuk adott esetben az internetes tartalomszolgáltatókat ellehetetleníteni, hogy majd utána más ezt ne tudja megváltoztatni. Sőt, eleve azt visszautasítjuk, hogy itt ilyen szándék lenne. Nem, egyáltalán nem ilyen a szándék.

Én tegnap elmondtam az újságíróknak is, az a nemzedék, amelyhez Rogán képviselőtársam is előterjesztőként, Cser-Palkovics képviselőtársam vagy én tartozom, mi a '90-es évek legelejétől fogva tulajdonképpen az interneten szocializálódtunk bizonyos értelemben. Az internet nekünk mindennapi működési terepünk. Itt van előttünk az internet, és abban a pillanatban, ahogy mondjuk, Novák képviselőtársam az Anyanyelvápolók Szövetségének tagságáról beszél, én rögtön megnéztem az Anyanyelvápolók Szövetségének a honlapját, hogy vajon fenn van-e a taglistán képviselőtársam is. (*Közbeszólás: és Fenn van?*) A tagjaink fülecske alatt más jelenik meg, a munkaprogram jelenik meg (*Derültség.*), de ilyen előfordult az ember életében, önök is olyan sokáig keresték például a kormányprogramot, és nem találták meg, úgyhogy én is itt a munkaprogramot találtam meg az Anyanyelvápolók Szövetségénél, de fontos ez.

Nagyon szépen kérem, hogy ne degradáljuk fórummá az ilyen fontos alkalmakat, ahol a szakma is úgy érezheti, hogy megbecsülik. Tudom jól, hat évig voltam a Magyar Írószövetség titkára, és tudom jól, milyen az, amikor Hiller miniszter úr, aki arra büszke, hogy ő volt a rendszerváltás óta a legtovább miniszter, hogy egyetlenegyszer nem fogadja a Magyar Írószövetség elnökét minisztersége alatt. Én pontosan tudom, milyen sértő az, amikor a politikai vezető a civil szereplőt semmibe sem veszi, nem válaszol évekig a levelére, nem 30 napon belül, évekig nem válaszol, mondjuk a Magyar Írószövetség elnökének a levelére, és mondjuk, nem fogadja a minisztériumban az egyik legfontosabb irodalmi szervezetnek a vezetőjét. Én ezt átérzem, éppen ebből a tapasztalatból kiindulva javasoltam azt, hogy minden területen, ahol lehet, tartsunk ilyen meghallgatásokat, mert mi okulunk belőle, képviselőtársaim okulnak belőle, akkor ne degradáljuk le azzal, hogy itt fórumozgatunk. Nem

erről van szó. És természetesen arra is lehetőséget adunk, hogy Körmendi Gábor – ő volt az egyetlen, aki egyébként azt mondta, hogy nagyon rossz a törvény, a többiek nem ezt mondták –, ő is elmondhatta a véleményét. A többiek azt mondták, hogy a törvény alapvetően jó, szükség van rá, de ezen, egy bizonyos ponton kell módosítani. A TASZ egy érdemi, hosszabb anyagot nyújtott be, amit nyilván át fognak nézni az előterjesztők. (Mandur László: *Még voltak egy páran, de nem érdekes.*) Önök azt mondták, hogy nem jó a törvény, értem. A lehetőség mindenesetre itt van előttünk, hogy ezt megvitassuk. Ennek ellenére megkérdezem, fönntartja a képviselő úr a javaslatát, hogy szavazzunk?

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Egyrészt fönntartom, másrészt ügyrendi javaslatom van.

ELNÖK: Igen, parancsoljon!

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Hadd legyen ez az ügyrendi javaslatom – ez ugyebár az 5. ülés ebben a ciklusban –, hogy az ülés vezetésében a házszabályi eljárásoknak megfelelően és az ide vonatkozó bizottsági általános érvényű állásfoglalásoknak megfelelően járjunk majd el azért, hogy közben tudjuk tartani a napirendeket. Ez azt jelentené, hogy ha az ülés vezetője fel kíván szólalni, akkor természetesen van rá lehetősége, de akkor az ülés vezetését át kell adnia az egyik alelnöknek, és akkor a felszólalását megteheti. Én azt kérem, mert itt nagyon furcsa szituációk alakulnak ki a bizottsági munkában így, hogy az elnök úr minden fölszólalást, minden észrevételt hosszasan felszólalással bővít ki a maga részéről meg kommentál. A személyeskedő részéről nem kívánok szólni, mert ezt nekem is megtette, de én erre nem kívánok reagálni. Az lenne a tiszteletteljes kérésem, ha nem is a mai naptól, mert ennek lassan már vége van, de a holnapi naptól vagy a következő alkalomtól, amikor ülünk, térjünk vissza ahhoz az ülésvezetési rendhez, amely egyébként az Országgyűlésben működik. Ez lenne a tiszteletteljes javaslatom, és ha úgy tetszik, nem kell most dönteni, csak egy jelzés volt ügyrendileg a részemről. A szavazással kapcsolatban pedig továbbra is ragaszkodom ahhoz, hogy döntsünk.

ELNÖK: Kérem képviselő urat, hogy fogalmazza meg pontosan a határozati javaslatot.

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Az a határozati javaslatom, hogy az Országgyűlés Kulturális és sajtóbizottsága azt kezdeményezi, hogy amikor az általános vitája az Országgyűlés plenáris ülése elé kerül és az általános vita lezárul, akkor a módosító javaslatok benyújtási határideje nem az általános vita lezárásának pillanatában ér véget, hanem a 2010-es őszi ülésszak első plenáris ülésének a napja végeztével.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az előterjesztő jelezte, hogy ehhez kíván hozzászólni. Parancsoljon, képviselő úr.

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Azért kívánok rá reagálni, mert Mandur képviselő úr úgy teszi meg az indítványát, hogy egyelőre fogalma sincs arról, hogy milyen rendben szeretnének javasolni a tárgyalását a vonatkozó törvényjavaslatnak, tekintettel arra, hogy ennek az általános vitája még el sem kezdődött, és egyébként a Házbizottság ezzel a témával nem foglalkozott. A Házbizottság ülésére az előterjesztői javaslat a következőképpen hangzik majd. Úgy hangzik, hogy az általános vitáját folytassa le és zárja le egyébként a parlament most, a nyári ülésszakban, viszont a módosító indítványok beadására adjon hosszabb időre lehetőséget, nevezetesen augusztus 31-ig – ez egy keddi nap –

déli 12 óráig bezárólag. Én ezt azért érzem sokkal célszerűbbnek Mandur képviselő úr javaslatánál, mert a helyzet az, hogy szeptember 13-án kezdi a következő ülését a parlament, és gondolom, az a két hét arra is jó képviselőtársaimnak, hogy az összes módosító indítványt alaposan tudják tanulmányozni és megismerni, tekintettel arra, hogy szeptember 13-án már elkezdődik a részletes vita, és egyébként sem lehetne a részletes vita napján plusz módosító indítványokat benyújtani az ülésnap zárásáig, mert az meg a Házsabályba ütközne ebben a formában, de ezt szerintem Mandur képviselőtársam, mint volt alelnök nagyon jól tudja. Ennek megfelelően én azt javasolnám a tiszteletre méltó bizottságnak, hogy ha lehet, akkor akceptálja ezt az előterjesztői véleményt, és ennek megfelelően alakítsa az álláspontját.

Ha megengedi, elnök úr, ha már nálam van a szó, viszont én annyiban megragadnám a lehetőséget, hogy néhány mondatban kívánok reagálni az itt elhangzottakra, tekintettel arra, hogy fontosnak tartottam, hogy meghallgassam az itt jelenlévő szervezetek képviselőinek a véleményét, de szerintem képviselőtársaim véleményét még sokszor fogom hallani, és egyéb elfoglaltságok miatt idő közben el kell mennem.

Én azt gondolom, hogy fontos dolog volt, hogy ma itt ez a bizottsági ülés lehetőséget adott a véleményekre, én is sokat tanultam belőle. Az az igazság, hogy amikor előterjesztettük ezt az 5 pontból álló csomagot, akkor a szándékunk kifejezetten az volt, hogy először és első helyen a közmédiumban kialakult – finoman szólva – nem jó állapotokat, amikre Czeglédi úr is utalt itt az előbbieken, azokat minél hamarabb orvosolni lehessen. Ezt a célt az 5 benyújtott törvényjavaslatból gyakorlatilag két országgyűlési határozati javaslat, egy törvényjavaslat és egy alkotmánymódosítás szolgálta. Ez idő közben gyakorlatilag eljutott odáig, hogy akár a következő héten a parlament erről a négyről végszavazás formájában is dönthet.

A legtöbb vita azonban nem erről a négyről volt. Politikusi körökben igen, hiszen én azt megértem, hogy például nyilvánvaló, hogy MSZP-s és SZDSZ-es kurátori helyek fognak a legnagyobb számban megszűnni a szóban forgó kuratóriumokban. De én azt gondolom, hogy az igazi vita, és ez a mai napon is kiderült, hogy ebből az ötödiket érinti, azt a kerettörvényt, amelynek viszont a parlament még el sem kezdte az általános vitáját. Nem véletlenül, hiszen nem állt szándékunkban az, hogy ez egyébként úgy kezdődjön el, hogy ne ismerhetnénk meg erről a dologról minél több véleményt. Joggal merült fel itt az, hogy miért csinálunk olyan szabályozást, amelyik egyébként az elektronikus médiumokat, az on-line területet és a nyomtatott médiumok területét megpróbálja az alapkérdésekben egy kerettörvény keretébe rendezni. Felhívnam a figyelmet arra, hogy egyébként az ezzel kapcsolatos hatóságok is összevonásra kerülnek, például a Nemzeti Hírközlési Hatóság és az ORTT. Tehát célszerűbb lenne, ha a működési szabályok is ebből a szempontból egységesítésre kerülnének, de valóban, ehhez nagyon sok szempontot meg kell fontolni. Azokat az összehangolásokat, amelyek itt elhangzottak, mint régi informatikai bizottsági elnök meg ma is a Gazdasági és informatikai bizottság elnöke tisztában vagyok ezzel. Tehát azt is tudom, hogy ez a törvényjavaslat szorul javításra, szeretnénk is ezt megtenni értelemszerűen.

Azt szeretném elmondani itt a sajtó képviselőinek, mert néha valóban úgy csinálnak MSZP-s képviselőtársaim, mint hogyha ez most itt egyik pillanatról a másikra hatályba lépne, a jelenlegi parlamenti rend szerint erről a törvényről a parlament leghamarabb októberben hozhatja meg végszavazással a döntését. Tekintettel arra, hogy nyáron csak az általános vitája zárul le, a részletes vitáját szeptemberben folytatjuk le, ha egyáltalán lezárjuk, és szeptemberben a parlament valószínűleg nem tervez túl sok ülést az önkormányzati választások miatt, ennek megfelelően októberben fog folytatódni az ezzel kapcsolatos munka. Tehát októberig azért még nagyon sok szempont megfontolására van lehetőség, és én ezt szeretném is, mert fontos dolognak tartom.

Már most szeretném jelezni a képviselő uraknak meg a jelenlévő szakmai érdekképviselőknek és a sajtó képviselőinek is, hogy bár ez most valóban egy külföldi

szolgáltatónál lévő magán e-mailcímem az, amit éppen használok, és a rajta lévő dokumentumot nyitottam meg, de egyébként a nyilvános természetesen elérhető, és nem külföldi szolgáltatónál van.

Nagyon sok észrevételt kaptam, amely észrevételek közül nagyon sokat meg is fontoltunk, ennek megfelelően már a mai napon előterjesztői módosítókat is be fogunk adni a törvényjavaslatához jó néhány olyan tárgykörben, amelyek itt a mai vitán is elhangzottak, pontosításra fog kerülni. Ez érinti a törvényjavaslat tárgyi hatályát, a regisztrációs kötelezettséget, a tájékoztatási kötelezettséget, a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményét, a válaszadási jogot, én azt gondolom, hogy ezek azok a vitapontok, amelyek eddig leggyakrabban elhangzottak vitapontként. Az ezzel kapcsolatos észrevételeket köszönöm, különösen azokat, amelyek eljutottak hozzám. Azt csendben megjegyzem, hogy volt itt egy olyan hozzászóló egy társadalmi szervezet részéről, aki meglehetősen didaktikusan fogalmazott, de hozzám legalábbis egyetlen észrevételt nem juttatott el, pedig legjobb tudomásom szerint minden e-mailcímem nyilvános, ráadásul pont vele lett volna egy televízió vitám is, de azon meg nem jelent meg. Ennek ellenére részemről a nyitottság megvan természetesen arra, hogy ez a konzultáció bármikor megtörténjen minden további nélkül.

Nem vagyok benne biztos, hogy minden doktrinált álláspontot el tudunk fogadni, hiszen itt kompromisszumokat kell kötni értelemszerűen, hiszen ez a szabályozás meg a törvény jellegéből is következik, de erre a magunk részéről készen állunk. Hogy melyek az előterjesztői módosító javaslatok konkrét tartalmi, képviselőtársaim ezeket rövidesen megismerhetik, hiszen még a mai nap folyamán vagy legkésőbb holnap délelőtt be fogjuk őket nyújtani, a tartalmáról viszont lehetőleg még ma szeretném a sajtót tájékoztatni. A további észrevételekre is a magam részéről nyitott vagyok, és bízom benne, hogy részben most, a nyár folyamán, részben pedig szeptemberben és októberben le tudjuk folytatni azokat a vitákat, amelyek alapján egy olyan törvény születik meg, amelyik minden szempontból javít a helyzeten, ami jelenleg – én azt gondolom, ezt azért többen elismerték – messze nem tökéletes.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, megnyugtató válaszát. Megkérdem Mandur képviselő urat, hogy ezek után fönntartja-e a javaslatát, hiszen úgy érzem, hogy Rogán képviselő úr megnyugtatót bennünket, illetve önt is.

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Nagyon örülök, hogy a lelki állapotom ilyen fontos szintre emelkedett föl. Egyrészt nagyon örülök annak, amit Rogán Antal képviselő úr, mint előterjesztő mondott, hogy nem kívánják most lezárni a részletes vitát. Egyébként, hogy honnan vesszük, meg kell nézni majd a bizottsági jegyzőkönyvet, remélem, most már le van zárva, ugyanis amikor legutóbb tárgyaltuk ezt a kérdéskört, akkor pont ön jelentette be, hogy lezárjuk az általános vitát, és a módosítókat... *(Rogán Antal: Azt mondtam, hogy az általános vitát lezárjuk júliusban.)* Akkor kellett volna mondani, csak azért, hogy pontosítsunk, a történelmi hűség kedvéért és a jegyzőkönyv kedvéért, akkor tettem egy javaslatot, hogy szavazzunk arról, hogy, és akkor mondták, hogy nem szavazza meg a többség természetesen. Ezt csak a történelmi hűség kedvéért mondtam el, de nagyon örülök annak, hogy belátta azt, hogy legalább a módosító indítványokat nem lehet, hiszen 95 százalékban eldől azzal, hogy a módosítókat benyújtották, és ott vége. Viszont az augusztus 31. pont amiatt, miután a vakáció kezdődik, ha tényleg már komolyan vesszük, és egyébként elnézést, nem nagyon szoktam idézni Orbán Viktort, de ha azt mondta, hogy nem kerget minket a tatár, és a szakma komoly részvételével kívánjuk a médiatörvényt módosítani, ha már csak ez a része maradt, akkor legalább ezt az egy részét kezeljük egy kicsit úgy, ahogy Orbán Viktor miniszterelnök úr ezt már tavasszal elmondta, hogy nem kerget a tatár.

Ez most már olyan, amilyen, de akkor már ne a vakációt adjuk nekik, mint lehetőség, legyen az a lehetőség, amit én javasoltam, és akkor októberben, ha úgymint akkor jön a végszavazás, amikor várhatóan egy darab ülésünk lesz, miután kampányolni fogunk menni. Viszont gyorsan kell szedni a cédulákat az új törvény szerint, úgyhogy mindenki elmege gyorsan kampányolni, akkor az, hogy egy héttel később vagy előbb fogadja el az Országgyűlés októberben ezt a törvényt, azt kell mondanom, hogy tök mindegy, ezt be kell látni. Nézzünk őszintén egymás szemébe, semmi nem indokolja azt, hogy most augusztus 31-et mondjunk. Nem túl jó ez az ajánlat, ennél még a szeptember is jobb. Épp ezért ragaszkodom ahhoz, hogy szavazzunk ebben a kérdésben, és adjunk lehetőséget arra, hogy a szorgalmi időben is legyen lehetősége még a szakmának ebben a kérdésben mondani valamit, mert most már lassan július van, és mindenki elmege szépen nyaralni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr fenntartja az indítványát. Ugyan, én nem tudom, de mintha azt hallottam volna egyébként, Rogán képviselő úr most is azt mondja, hogy lezárjuk az általános vitát, de módosító javaslatok benyújtására később is lesz lehetőség. Jól értettem, képviselő úr?

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Igen, tisztelt elnök úr, egyébként legutóbb is ezt mondtam. Annyit megjegyeznek Mandur képviselő úrnak, akkor is csak azt mondtam, hogy le fogjuk zárni az általános vitát júliusban, nem beszéltem a módosító indítványok beadásáról. Egy Ház alelnökének nagyon jól tudnia kell, hogy egyébként a lehetőség többféle, és meg kellett volna várni, hogy a Házbizottság előtt milyen javaslatot teszünk. A legutóbbi bizottsági ülésen önök azt mondták, hogy egyébként már ott van a javaslat a Házbizottság előtt, de nem volt, nem is tárgyalta a Ház ebben az értelemben, nem is tűzte napirendre erre a hétre. Egy héttel ezelőtt még az volt a slágertéma, hogy ilyenkor már le fogjuk folytatni a parlamentben az általános vitáját. Én csendben jeleztem, hogy nem fogjuk lefolytatni, és most is ugyanezt tenném, tisztelt képviselő úr. Ha lehet, akkor előbb hallgassa meg a véleményemet, és azt követően alakítsa ki róla az álláspontját, mert az célszerűbb, fordítva nem mindig működik. *(Mandur László: A napirendi javaslat...)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tudom, hogy az elnök állandóan túlterjeszkedik a hatáskörén, és egy kicsit hosszú kommenteket mond, ez az internetes kultúrának a maradványa, de azért tartuk már be a szabályokat, és ne kezdjük el bekiabálni az ülés alatt, jó? Azt az egyet még engedjék meg, ha meg is szidnak azért, mert túl sokat beszélek, hogy legalább az ülést hadd vezessem.

A határozati javaslatottervezet elhangzott, kérem, hogy szavazzunk. *(Novák Előd: Hozzá szeretnék szólni.)* Képviselő úr, utána tudjuk folytatni a vitát, de most szavazunk. *(Novák Előd: Előtte praktikusabb.)* Mihez kíván hozzászólni, a határozati javaslatottervezethez? *(Novák Előd: Igen.)* Akkor parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Nyilván ahhoz jelentkeztem, köszönöm a lehetőséget. Fontosnak tartom megjegyezni, hogy főszabály szerint, ha más nem mondanak, akkor a módosító javaslatok benyújtásának határideje az általános vita lezárása, és az eddigiekből kifolyólag joggal feltételezhettük azt, hogyha nem is ejtettek róla szót, hogy akkor le kívánják zárni a módosító javaslatok benyújtásának határidejét. Másrészt e-mailen megkaptuk az előzetes napirendi javaslatot, amin rajta volt, hogy még ezt a 363-ast is ezen a héten tervezte tárgyalni az Országgyűlés. Hogy végül nem került napirendre, az mindig csak az utolsó pillanatban dől el, gyakorlatilag egy órával az ülés előtt, mert akkor még bármit módosíthatnak szokás szerint. Tehát mi úgy készültünk, hogy még ezt az utolsó javaslatot is tárgyalni fogja az Országgyűlés; ez még hozzá tartozik.

Valamint, ha már nem bírta, elnök úr, megállni, hogy az Anyanyelvápolók Szövetségét megint idekeverje, meg kell védenem, ugyanis nem tagjaink rovat van ott. Természetesen egy átlagos szervezet, gondolom, a Fidesz sem teszi közzé az összes tagja névsorát, úgyhogy ez egy merész feltételezés volt. *(Derültség.)* Sok mindenre képes az internet, de azért ennyi mindent nem találunk meg rajta. „Tagjainknak” a rovat címe, úgyhogy az AESZ védelmében ezt kellett mondanom, hogy természetesen a tagjainknak ajánlják a munkaprogram-javaslatot, de akár szimpatizánsoknak is ajánljuk olvasásra. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megmondom őszintén, hogy miután hunyorítottam, közben én is észrevettem, és még gondoltam is, hogy Rogán képviselő úrnak javaslom, ha már többen felvetették a tartalomszolgáltatás alaposabb szabályozását, hogy akkor szabályozzuk már azt is, hogy olvashatóbb betűtípusok legyenek, hogy az embernek ne folyjanak össze a betűk. Egyébként ezt úgy hívják a tipográfiában, hogy alávágási érték, kerning, tehát amikor a betűk egymásra csúsznak, akkor ilyen problémákat eredményez.

(Rogán Antal: Vizontlátásra! – Rogán Antal távozik az ülésteremből.) Köszönöm szépen, képviselő úr, a részvételét.

Államtitkár úr jelezte, hogy még hozzá kíván szólni, de előtte szavazunk. Kérem, hogy aki támogatja Mandur képviselő úr javaslatát, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Hat. Aki ellene van? *(Szavazás.)* Tíz. Tartózkodás nincs, úgy látom.

Megállapítom, hogy képviselő úr határozati javaslata nem kapta meg a többséget hat igen, 10 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem szavaztuk meg.

Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár: Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm a szót. Nem lévén előterjesztő, rendkívül röviden csak annyit szeretnék jelezni, hogy a kormány üdvözlí ezt az egyéni képviselői módosító, illetve törvényjavaslatot, és az itt elhangzott hozzászólások, mind a bizottság tagjai, mind pedig a meghívottak részéről megerősítenek bennünket abban, hogy szükség van az ilyen irányú lépésekre. Bízunk abban, hogy a végén egy olyan törvény születik, amely a kormány felelős munkáját, illetve a végrehajtását is lehetővé teszi.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem, hogy esetlegesen van-e még hozzászólás. Látom, Gyutai képviselő úr, parancsoljon!

GYUTAI CSABA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Néhány tartalmi részhez szeretnék hozzászólni. Vendégeink részéről érkezett néhány olyan felvetés, amit, én úgy vélem, hogy érdemes megfontolnunk. Előzetesen szeretném idézni Tölgyessy Pétert, aki a Kossuth Rádió műsorában azt mondta, remélem, hogy pontosan idézem, hogy „Ez a szabályozás a BBC-szabályozás irányába megy, nem erősödik a kormánybefolyás, hanem inkább átveszi a BBC-modellt.”

Elhangzott elnök úr részéről, hogy nem lenne szerencsés az alkotmányos alapelveket is beemelni a médiaszabályozásba, de én úgy vélem, hogy itt fölvetődött a közjó kérdése, és ez egy nagyon örvendetes dolog, hogy a magyar politikai közbeszédben megjelenik újra egy olyan politikai fogalom, ami Deák és Eötvös óta az állam tisztességes, normális működését jelentette. Hogyha ez bekerül akár a médiaszabályozásba, vagy akár a politikai közbeszédbe, ezzel már mindenképpen nyertünk.

(A sajtó jelenlévő képviselői elhagyják az üléstermet.)

Fölvetődött, nem tudom, melyik vendégünk mondta, hogy itt 8 új szereplő nem tudja áttekinteni a 4 cég irányítását, és nem tud megfelelő elkötelezettséggel lenni a 4 cég iránt. Én

tudok egy ellenpéldát mondani: jól ismerem a hálózatos tévé működését, ott 33 cég működését tekinti át a cég vezetése. Ez a társaság a helyi televíziók összefogásából jött létre, és azt a színes helyi televíziós világot jeleníti meg egy országos csatornaként, ami úgy gondolom, hogy mindenféleképpen érték. És egyetértek azzal, amit Eötvös Pál mondott, hogy a közmédia közt ezek a helyi médiumokat is be kell emelni, a szabályozásnak ezek felett is valamifajta rendelkező erővel kell bírni.

Egy tartalmi felvetésével Eötvös Pálnak viszont határozottan nem értek egyet, és itt az előterjesztő szerintem pontosan fogalmazott, ez pedig a lapterjesztés világa, hogy a lapterjesztés ne legyen bent ebben a törvényben. A lapterjesztésnek két iránya van, az egyik az előfizetéses lapterjesztés, a másik az árusításos lapterjesztés. Az előbbi többé-kevésbé rendben van, bár ott is a kiadók létrehozta egy saját vállalatot, nyilvánvalóan nem voltak megelégedve az eddigi rendszerrel. A nagyobb problémát én az árusításos lapterjesztésben látom. '96-ban vagy '97-ben – nem emlékszem pontosan az évszámra – még a Horn-kormány adta el azokat a postai vállalatoknak egy francia multinacionális vállalatnak – egyébként megérne egy misét ez a történet is, hiszen a budapesti központ könyvi értéke magasabb volt, mint amennyit ezért ez a multinacionális vállalat fizetett, és ezáltal gyakorlatilag monopolhelyzetbe került a magyar piacon. Így egy vállalat meghatározhatja, hogyha nem tisztességesen és nem becsületesen működik, hogy az utcán milyen sajtótermék legyen. A sajtószabadság nemcsak az, hogy megírhatják, hogy mi van a lapban, hanem az is hozzátartozik a sajtószabadsághoz, hogy el is juthasson az olvasókhöz az újság.

Eötvös Pál tudja nagyon jól, mert a Népszabadságnak volt annak idején a legjobb rendszere arra, hogy amikor még a postai vállalatok működtek az országban, a kiadói érdekeket leginkább a Népszabadság képviselte, és a Népszabadság figyelt oda arra, hogy minden standon megfelelő módon ott legyen az újságjuk. Egy multi beérkezésével az addigi precíz és naprakész terjesztési rendszert egy olyan szoftver váltotta föl, ami csak hosszú idő elteltével követi bizonyos áruhelyeken a lapok megjelenését. Tehát én azt mondom, hogy mindenféleképpen ennek a szabályozásnak ki kell terjednie arra is, hogy az újságok a standokon is elérhetők legyenek.

Ez a rendszer jelenleg például nem ad választ arra, hogyha a magyarok elindulnak Horvátországba, és az M7-es mellett sajtótermékeket akarnak vásárolni, nem tud erre a hirtelen megjelent igényre választ adni, pedig legalább olyan joga van a budapesti embereknek, hogy megállván az autópálya mellett, megvásárolhassák a kedvenc lapjukat. A jelenlegi rendszer ezt egy hosszabb átfutási idővel, mintegy 1 hét vagy 2 hét elteltével tudja követni, ezt Eötvös Pál is nagyon jól tudja. Ebben, én úgy gondolom, hogy a kiadókkal mi szövetséggel lehetünk, hogy egy nagyobb szabadság és egy nagyobb rálátás legyen, és valamifajta konkrét és korrekt szabályozás legyen a lapterjesztés tekintetében, mert így gyakorlatilag, erőfölénnyel visszaélve, egy társaság eldöntheti lapok, kiadók sorsát az országban. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Közben képviselőtársamat szeretném megnyugtatni, hogy nem azért tűnt el a magyar sajtó itt most dolgozó és nem véleményt formáló része a teremből, mert nem kíváncsi arra, amit képviselőtársam mondott, hanem Rogán képviselő úr tart most egy gyors sajtótájékoztatót odakint. Ezt most azoknak is jelzem, kik esetleg nem tudnak róla, és szeretnének rajta részt venni.

Folytassuk a felszólalásokkal, úgy látom, még ketten kértek szót. Nem tudom, Menczer Erzsébet képviselő asszony kíván-e még hozzászólni. *(Menczer Erzsébet: Igen.)* Parancsoljon!

MENCZER ERZSÉBET (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én egy kicsit szeretnék rávilágítani arra, hogy amikor mi a sajtószabadságról beszélünk, akkor a

sajtószabadság kiszélesítésén mit értünk. Elnök úr már utalt rá, és önök is utaltak itt a hozzászólásaikban arra, pont a Biszku-film kapcsán, amit a múlt héten tárgyalt a Kulturális és sajtóbizottság, hogy pont annak kapcsán szükséges kiszélesíteni a fogalmát annak, hogy mi az, hogy sajtószabadság, és hogyan is kell az oknyomozó újságírókat megvédeni. Hiszen a Mandiner blog, amelyik ráadásul egy magánműködtetésű internetes újság két újságírója milyen fondorlatos cselek sorozatával jutott el odáig, hogy egy ma élő '56-os bűnöst, politikai bűnöst úgy tudott megszólaltatni, hogy ebből dokumentumfilmet készített a jelen és a jövő számára. Azt gondolom, hogy az a tevékenység, amit ők újságíróként tettek, az mindenféleképpen a mai kesze-kusza jogviszonyok között védelemre szorul. Tehát az ő oknyomozó újságírói munkájukat mindenféleképpen védeni kell, hiszen olyan közérdekű, történelmi, tényfeltáró dokumentumfilmet készítették. Pontosan erre utalt képviselőtársam, elnök úr, amikor jelezte, hogy mi ennek kapcsán határozati javaslattal élünk a bizottsági ülésen, hogy igenis létezik, vagy léteznie kell egy olyan meghatározásnak, amikor a sajtó képviselőit, az újságírókat meg kell védeni azzal a politikai közszereplővel vagy azzal a bármely szereplővel szemben, aki ma már kutathatóan és bebizonyíthatóan '56-ban bűnös volt a tekintetben, amit elkövetett a saját nemzetével szemben, és személyiségi jogokra való hivatkozással ne lehessen nem megmutatni egy ilyen filmet, vagy akár írást, és igenis védje a sajtótörvény ezeket az újságírókat ezzel a törvénymódosítással.

Én azt gondolom, hogy amikor önök azt gondolják, hogy mi korlátozni akarjuk a sajtószabadságot, akkor mi meg pont az ellenkezőjét szeretnénk, önöket szeretnénk egy kicsit jobban megvédeni, és egy kicsit nagyobb szabadságot adni az újságíró szakmának, és nagyobb teret adni ahhoz, ami valóban közérdekű, és ami valóban mindenki érdeklődésére számot tart, ott egyéb jogszabályok ne lehetetlenítsék el egy újságíró munkáját. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Úgy látom, az utolsó hozzászólás következik, Németh képviselő úr.

NÉMETH ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Igyekszem rövid lenni, és nagyon szépen megköszönöm mindazoknak a véleményét, akik ma ezt elmondták nekünk. Egyetlenegy megállapításhoz, illetve részéhez szeretnék ezeknek hozzászólni, nevezetesen a sajtó, illetve a tartalomszolgáltatók feladatának a meghatározásához. Főlemlítették, hogy ez adott esetben kifogásolható, ezt többen is említették, hál' Istennek még itt vannak.

Nos, én szeretném jelezni azt, hogyha jól olvasom a hatályos sajtótörvényt, akkor ez vagy valami hasonló szerepel ebben, nevezetesen ez a sajtó feladatát említi, és a hiteles, pontos és gyors tájékoztatásról való gondoskodást határoz meg. Ez annyiban módosul, ha jól látom a benyújtott javaslatot, hogy tartalomszolgáltatókról beszél, tehát a terminológia változik, igazodik ahhoz, amit ez az új jogszabály kitűzött. Rogán képviselő úr említette, hogy ezt még igyekeznek pontosítani, de önmagában az eddigi szabályozásban is szerepelt hasonló.

Itt arra szeretném felhívni a figyelmet, nyilván számos hangsúlyt meg lehet ebben állapítani, vagy fel lehet ebben adott esetben fedezni, de itt a hiteles, pontos és gyors tájékoztatásról szól. Én ezt úgy olvasom, és persze ez a saját véleményem, hogyha valaki újságírásra adja a fejét, akkor hitelesen, pontosan és gyorsan tájékoztasson. Ez az elvárás, ez az egyébként azt gondolom, hogy jogosan meglévő társadalmi elvárás jelenik meg ebben a passzusban, még egyszer mondom, a hatályos sajtótörvény szerint is. Bizony, hogyha az elmúlt évek tendenciáit megnézzük, és ez már nem az én véleményem, hanem nagyon sokak véleménye, akkor bizony a pontosság, nem mondom, hogy kiveszőben van, de egyre kevésbé van jelen sokszor nem a sajtóban, hanem egyáltalán a világunkban, egyáltalán Magyarországon, és jó volna ezt a tendenciát, nagyon-nagyon jó volna megfordítani. Még

egyszer mondom, ez nemcsak a sajtóra vonatkozik, hanem általában az életünkre. Nagyon jó volna, hogyha az igényesség ezen a szinten megjelenne mindenki Magyarországon, hiszen ez az általános társadalmi elvárás. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Úgy látom, hogy nincs több hozzászólás, akkor a napirend tárgyalását berekesztem. Még egyszer köszönöm, hogy eljöttek, megtiszteltek bennünket, megfogalmazták a véleményüket. Kérem, hogy akinek írásos javaslata van, a ksb@parlament.hu e-mailcímre küldje el. Természetesen az előterjesztők is meg fogják kapni, a bizottság tagjai is meg fogják kapni, úgyhogy nem fog nyom nélkül össze-vissza keringeni az éterben. Köszönöm szépen, és bármikor máskor, amikor önöket érintő kérdés van a bizottsági ülésen, szívesen látjuk önöket. *(A szakmai szervezetek képviselői távoznak az ülésteremből.)*

Az albizottságok feladatkörének meghatározása, tagjainak megválasztása

Tisztelt Képviselőtársaim! Második napirendi pontunk következik, az albizottságok feladatkörének meghatározása, tagjainak megválasztása. Novák képviselőtársam és Mandur képviselőtársam jelezték egy korábbi bizottsági ülésünkön, hogy kéri a bizottság elnökét, hogy a létrejövő albizottság tárgyköréit határozza meg, illetve tegyen javaslatot. Én ezt megtettem, és előzetesen a bizottság titkára mindenkihez eljuttatta e-mailben, ezért szeretném ismertetni. Akinek nem világos, hogy miről beszélünk, az elmúlt 8 év esetleges kulturális kormányzati visszaéléseivel foglalkozó albizottságról van szó. Ennek az albizottságnak a következő területek áttekintését javaslom:

- 1.) az MTV-székházprojekt,
- 2.) a Kulturális Örökségvédelmi Szolgálat alapfeladatain túli vállalásai és szerződésai, tehát a KÖSZ,
- 3.) a Magyar Természettudományi Múzeum ügye, itt a BKV tulajdonszerzésének ügyéről van szó,
- 4.) a Design Terminál sorsa,
- 5.) az Erkel Színház hasznosítása.

Én ezeket javaslom, de természetesen az albizottság újabbakkal, továbbiakkal is kiegészítheti majd a munkája során.

Az albizottságnál, mint látták, háromféle változatot is kiküldtünk, javasoljuk, hogy vagy 9, vagy 8 fős legyen az albizottság. 8 fő esetén van egy különbség a tekintetben, hogy az MSZP részt kíván-e venni benne, vagy nem kíván benne részt venni. A működőképesség érdekében a minél kisebb létszámú bizottságot javaslom, de tisztelettel várom képviselőtársaim javaslatait. Mindenki emlékszik a javaslatra, amit e-mailben megkaptak? Mert, ha kéri, akkor szívesen ismertetem. *(Közbeszólások: Nem szükséges.)* Nem kell. Megkérdezem, hogy kinek, mi a véleménye, javaslata. *(Nincs jelentkező.)* Valamilyen irányban azért mozduljunk el! Ezek szerint elfogadják azt a javaslatomat, hogy inkább a 8 fős bizottság felé mozduljunk el? A metakommunikatív eszközökből én ezt látom.

A 8 fő esetében viszont döntenünk kell, ugyanis két javaslat van: 5 Fidesz, 1 KDNP, 1 Jobbik, 1 LMP, vagy 4 Fidesz, 1 KDNP, 1 Jobbik, 1 LMP, 1 MSZP.

Nem tudom, Vitányi képviselő úr ehhez kíván-e valamit hozzászólni, hogy részt kívánnak-e venni az MSZP-sek ennek az albizottságnak a munkájában.

A múltkor Mandur képviselő úr azt fogalmazta meg, csak akkor a képviselő úr nem volt itt, az első ülésen hangzott ez el, hogy ők nem tartják méltányosnak, hogy mi az elmúlt időszak kulturális kormányzati visszaéléseivel foglalkozó albizottságot akarunk létrehozni. Mi viszont azt mondtuk, hogy vannak olyan nagy horderejű ügyek – az előbb felsoroltak –, ahol milliárdok sorsát próbáljuk nyomon követni. Ilyen például a dizájnterminál, amiből semmi nem valósult meg, mégis milliárdos összeget költött el rá az állam, vagy ugyanilyen a

Természettudományi Múzeum ügye, ahol tulajdonképpen burkolt privatizáció történhetett, hogyha ezt lehet bizonyítani – nyilvánvalóan nem akarok prejudikálni –, de legalábbis ennek a gyanúja fölvetődik. Ehhez hasonló az Erkel Színház hasznosításának az ügye, a közvélemény értetlenkedésénél is látszik, hogy most már jó ideje van bezárva, miközben valójában nem kell lebontani ezt az épületet, mint ahogy azt a kormányzat egy időben állította. Tehát itt ilyen ügyekről van szó, ezeknek az áttekintésére javasoltunk létrehozni egy albizottságot, de minthogy Mandur képviselő úr jelezte, hogy ő ezt méltatlannak tartja, ezért csináltunk két változatot úgy, hogy az egyikben benne van az MSZP, a másikban nincsen. Tehát a képviselő úrnak kellene nyilatkoznia, hogy vállalják-e az ebben a munkában való részvételt. *(Dr. Vitányi Iván: Miután ezzel Mandur képviselő úr foglalkozott, és ő még itt van, csak kiment a sajtófogadásra, mindjárt kimegyek érte. – Dr. Vitányi Iván kimegy az ülésteremből.)*

Köszönöm szépen, képviselő úr. Akkor addig megkérdem, hogy van-e valamilyen más javaslat ezzel kapcsolatban. *(Nincs jelentkező.)* Nincs. Akkor én megkérdem képviselőtársaimat, minthogy a Jobbikot és az LMP-t nem érinti, mind a két változatban egy-egy fővel szerepelnének, nem tudom, képviselő úr *(Karácsony Gergely felé.)* részt kíván-e venni ebben a bizottságban? *(Karácsony Gergely: Igen.)* Köszönöm.

A Jobbik részéről melyikőjük kíván részt venni benne? Parancsoljon, képviselő úr.

PÖRZSE SÁNDOR (Jobbik): Én. *(Derültség.)*

ELNÖK: Értem. Nem tudtam, hogy a képviselő úr hozzá kíván-e szólni, vagy jelentkezik a bizottságba, mert közben Novák képviselő úr is jelentkezett, és nem akarom a kommunikációs zavarokat növelni. Tehát ezek szerint Pörzse képviselő urat delegálja a Jobbik ebbe a bizottságba.

A Fidesz részéről, ha lehet, akkor én teszek javaslatot. Egyrészt javasolom a Fidesz részéről az albizottságba Gulyás Dénes képviselőtársamat, és egyben őt javasolom elnöknek, a KDNP részéről nem kérdéses, Pálffy képviselőtársam, bár Karvalics Ottó képviselő úr is KDNP-s, de ő most nincs itt, így őt nem tudjuk megkérdeni. Alelnök úr, nem tudom, vállalod-e az albizottsági tagságot? *(Pálffy István: Vállalom.)* Vállalod, köszönöm szépen. Akkor a Fidesz részéről még Menczer Erzsébetet, Németh Zoltánt és Puskás Imre képviselőtársamat javasolom. *(Dr. Vitányi Iván visszaérkezik az ülésterembe.)* Igen, most azért nem mondom tovább, mert attól függően kell még bele embert delegálnunk, hogy most mit nyilatkozik Vitányi képviselő úr.

DR. VITÁNYI IVÁN (MSZP): Mandur képviselő úr jelenleg sajtótájékoztatót tart, de úgy döntöttünk, hogy részt veszünk az albizottság munkájában.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ki vesz részt az albizottságban?

DR. VITÁNYI IVÁN (MSZP): Hiller István.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tehát akkor 8 fős az albizottság, ebből az MSZP Hiller Istvánt, az LMP Karácsony Gergelyt, a Jobbik Pörzse Sándort, a KDNP Pálffy Istvánt, a Fidesz pedig Gulyás Dénest, Menczer Erzsébetet, Németh Zoltánt és Puskás Imre képviselőtársamat delegálja. Ez így pont 8 fő.

Hozzá kíván szólni, képviselő úr?

GULYÁS DÉNES (Fidesz): Köszönöm, elnök úr, én csak annyit szeretnék ehhez hozzáfűzni, hogy meglehetősen aggályosnak tartom Hiller István részvételét ebben a

bizottságban éppen annak okán, miután ő esetleg érintett lehet ezekben az ügyekben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ritkán szoktam Gulyás képviselő úrral vitatkozni, hiszen nagyon jó baráti viszonyban vagyunk, de ha megengedi, képviselő úr, akkor azt tudom mondani, hogy most nem értek önnel egyet. Első kézből kaphat információt az albizottság, ezt én inkább jónak tartom, hogy egy volt miniszter benne van az albizottságban.

Megkérdézem, hogy van-e más hozzászólás. *(Nincs jelentkező.)* Nincs. Akkor kérem, hogy szavazzunk. Aki az albizottságot ezzel az összetétellel elfogadja, azt kérem, hogy kézfeltartással jelezze. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ellene? Tartózkodás? *(Szavazás.)* Egy.

Majdnem egyhangú, csak Gulyás Dénes képviselő úr tartózkodik, tehát a bizottság elfogadta.

Tisztelettel fölkérem akkor majd Gulyás képviselőtársamat, hogy az albizottságot hívja össze, és kezdje meg az albizottság a munkáját, és az abban megszülető eredményekről a bizottságot is szíveskedjék tájékoztatni. Köszönöm szépen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most a másik albizottságunkat, a kötelező ellenőrző albizottságot is kérem, hogy válasszuk meg. Ez 6 fős lesz 4 kormánypárti, 2 ellenzéki képviselővel. A kormánypárti képviselők aránya úgy fog kinézni, hogy 3 Fidesz, 1 KDNP. Kérdezem az ellenzéki pártokat, hogy ezt a 2 főt hogyan osszuk meg, van-e javaslat? Novák képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): A Jobbik mindenképp részt kíván venni ennek a bizottságnak a munkájában. Ha esetleg az LMP igényt tart rá, akkor majd ők elmondják a magukét, sőt, itt ennek az ellenőrző albizottságnak az elnöki tisztségét is szeretnénk ellátni, és név szerint, mivel Pörzse Sándor képviselőtársam megy a másik albizottságba, ebbe én mennék.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr.

KARÁCSONY GERGELY (LMP): Csak kérdezem, hogy egy ilyen ellenőrző albizottságban miért nem kap nagyobb szerepet az ellenzék, tekintettel arra, hogy ebben a másik ellenőrző albizottságban is kiegyensúlyozottabb arányok vannak. Csak fölvetem, hogy van-e erre valamilyen szokásjog vagy a Házsabályban bármi rendelkezés.

ELNÖK: Nincs. Ez esetben azt javaslom, hogy 7 tagú legyen a bizottság, ez elfogadható? *(Beleegyező bólintások.)* Úgy nézem, hogy elfogadható. Javaslom, hogy mindegyik ellenzéki frakció rendelkezzen egy taggal az albizottságban, és eggyel növeljük meg a fideszes jelöltek számát, tehát 4 fideszes, 1 KDNP-s legyen benne. Kérdezem Vitányi képviselőtársamat, hogy az MSZP kit javasol.

DR. VITÁNYI IVÁN (MSZP): Hiller István képviselő urat javasoljuk.

ELNÖK: Ebbe az ellenőrző albizottságba is Hiller Istvánt javasolja az MSZP. Köszönöm. A KDNP részéről? *(Pálffy István: Karvalics Ottót javaslom.)* Igen, köszönöm szépen, Karvalics képviselő urat küldjük akkor az albizottságba. Köszönöm szépen, alelnök úr. A Fidesz részéről javaslom az ellenőrző albizottságba Gyutai Csaba képviselőtársamat, Kiss Attila képviselőtársamat, Lukács képviselőtársamat és én személy szerint szeretnék ennek az albizottságnak a munkájában részt venni. Van-e más javaslat? *(Közbeszólások: Akkor ez már 8 tag lenne, 5 kormánypárti és 3 ellenzéki.)* Elszámoltam? Bocsássatok meg, akkor már nemcsak az olvasással vannak gondjaim, hanem a számolással is. Akkor én nem

leszek ebben az albizottságban, így lesz 7 tagú, tehát 3 Fidesz, 1 KDNP, és a másik 3 frakciónak egy-egy tagja, és ez így 7 fő.

NÉMETH ZOLTÁN (Fidesz): Elnök úr, az előbb azt mondta, hogy növekszik egy fővel az ellenzék létszáma, ebben az esetben a kormányzó oldalnak a létszáma is növekszik egy fővel, ha jól emlékszem, ezt mondta. Valóban elhangzott a hetes szám, de értelemszerűen az nyolc lenne ebben az esetben. Én csak fölvettem ezt.

ELNÖK: Igen, de én nem ragaszkodom hozzá, képviselő úr, szerintem elég lesz az a 7 fő, én azt gondolom, hogy elég lesz.

Itt ellenzéki elnök kell mindenképpen, úgyhogy van-e javaslat az elnök személyére? Parancsoljon!

PÖRZSE SÁNDOR (Jobbik): Én Novák Elődöt javaslom.

ELNÖK: Igen. Más javaslat?

KARÁCSONY GERGELY (LMP): Mivel én nem szeretném saját magamat javasolni, nem tudom, hogy a szocialista képviselőtársaim közül van-e, aki javaslatot tenne.

ELNÖK: Igen, alelnök úr.

PÁLFFY ISTVÁN (KDNP): Én javaslom Karácsony képviselőtársamat, hogy lássa el ezt a feladatot.

KARÁCSONY GERGELY (LMP): Köszönöm. Mivel én vagyok az egyetlen tagja a bizottságnak, aki mind a két albizottságban részt vesz, hiszen egy szem LMP-s vagyok a bizottságban, azt gondolom, hogy túlvállalnám magam ezzel, úgyhogy én tulajdonképpen elfogadom Novák Előd képviselőtársamat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor azt gondolom, hogy szavazhatunk. Úgy terjesztem akkor a bizottság elé határozathozatalra, hogy 7 tagú az ellenőrző albizottság, a Jobbik részéről Novák Előd albizottsági elnök, az MSZP részéről Hiller István, a KDNP részéről Karvalics Ottó, a Fidesz részéről Gyutai Csaba, Kiss Attila és Lukács László képviselőtársam. Aki ezzel egyetért, azt kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)*

Egyhangú, köszönöm szépen. *(Novák Előd jelentkezik.)*

Képviselő úr, mihez szeretne hozzászólni? Amit megszavaztunk, ahhoz? Merthogy közben a napirendi pont ezzel véget ért.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Kérdést tennék csak fel, hogy az előző albizottságnál nem választottunk elnököt, illetve nem tudom, hogy alelnököt nem akarunk-e választani.

ELNÖK: Képviselő úr, választottunk, egyben terjesztettem be, mivel nem volt másik elnökjelölt, és most is egyben terjesztettem be. Az előbb is mondtam, hogy Gulyás Dénes képviselőtársamat javaslom elnöknek, és nem volt ellenjelölés. Most, ha Karácsony képviselő úr elvállalta volna az elnökjelöltséget, akkor meg kellett volna szavaztatnom, hogy ön vagy Karácsony képviselő úr, de minthogy ő az ön javára visszalépett, más elnökjelölés nem volt, ezért egyben beterjesztettem, és így egyben megszavaztuk. Közben itt a titkár úrtól kérdeztem is, hogy megszavaztathatom-e így, és ő azt mondta, hogy igen, mert minden nincs a fejemben, de úgy gondolom, hogy mind a kettő legitim volt, nem volt ellenvetés.

Gulyás képviselő úr!

GULYÁS DÉNES (Fidesz): Köszönöm. Én csak egy nagyon rövid pontosítást tennék, mert nem volt világos valószínűleg az előbb, ahogy az előző szavazásnál én egy kézzel szavaztam Gyimesi Endre képviselő úr nevében, a másik kezemmel tartózkodtam.

ELNÖK: Köszönöm szépen, a jegyzőkönyv szempontjából ez fontos. Képviselőtársaim! A 2. napirendi pontot ezzel lezárom.

Egyebek

Megkérdezem, hogy van-e valakinek az egyebekben hozzászólása. *(Nincs jelentkező.)* Nincs. Köszönöm szépen.

Megköszönöm a bizottsági munkájukat, és tájékoztatom önöket, hogy a jövő héten egy rövid bizottsági ülést mindenképpen tervezünk. Novák képviselőtársam nem fog neki örülni, de valószínűleg plenáris ülésnapon fogjuk tartani, de nagyon rövid lesz, illetve remélem, hogy rövid lesz. Egyelőre egyetlen dolog miatt kell bizottsági ülést tartanunk, hogy az előbb ismertetett határozati javaslattervezetet, tehát az országgyűlési határozati javaslattervezetet, amit a Biszku-film kapcsán nyújtottunk be, tárgysorozatba vegyük. Meg kell várnunk a házelnök úr javaslatát, és utána tárgysorozatba kellene vennünk, ezért javaslok egy rövid bizottsági ülést, ami egy technikai jellegű lesz. Hogyha esetlegesen lesz más konkrét ügy, ami miatt bizottsági ülést kell tartanunk akkor tájékoztatni fogom önöket.

Pörzse képviselő úr, parancsoljon!

PÖRZSE SÁNDOR (Jobbik): Csak annyit szeretnék kérdezni, hogy akkor lehetséges lenne-e Novák Előd javaslatát is napirendre tűzni, miszerint hívjuk el a bizottság elé Biszku elvtársat.

ELNÖK: Képviselő úr, mi ezzel kapcsolatban Novák képviselő úrral négyszemközti megbeszélést folytatunk, és éppen a mai bizottsági ülés előtt beszéltek meg, hogy ma, minthogy van egy fejlemény ezzel az ügygel kapcsolatban, én ma öt személyesen, négyszemközt, a bizottsági ülésen túl fogom tájékoztatni, és amennyiben szükséges, erre visszatérünk. Tehát valószínűleg ön nem tudott arról, hogy mi személyesen egyeztetünk az ülés előtt, és hogy ezt az ülés után folytatni fogjuk. Úgyhogy kérem, ezt a javaslatát vonja vissza.

PÖRZSE SÁNDOR (Jobbik): Visszavontam.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Más? *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs, akkor a mai ülést berekesztem. Köszönöm szépen. Vizontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 55 perc)

L. Simon László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Bihariné Zsebők Erika